

A tartalomról:

A POLITIKAI IRODALOM
TERJESZTESE

(2. oldal)

GONDOLATOK
A KÖNYVTARROL

(3. oldal)

IRODALOM
A KAVEHAZBAN
A NYELVTANULASRÓL

(4. oldal)

KINCSESZBANYA

*

AZ ISKOLAI
KÖNYVTARAKRÓL

(5. oldal)

SZENVEDELYÜK
A KÖNYV

(6. oldal)

FELMILLIO KÖTET
KÖNYV
BIRODALMABAN

(7. oldal)

KÖNYV MINIATURÁK
ES -GYUJTK

(9. oldal)

BOLT
A VILLANYRENDŐRNEL

(12. oldal)

A KÖNYVHÉT HÍREI

BORSOD MEGYE ÉS MISKOLC VÁROS KÖNYVHETI-TÁJÉKOZTATÓJA

Történetek írókról, akik köztünk élnek

Ki mondja meg, hogy miért van az, hogy kutató szemünk folyton a távot pásztázza? Miért vonzóbb a messzi, mint a közel?

A magyarázat nyilván az ember természetében keresendő. A távoli, az ismeretlen, a nehezebben elérhető megláttatja a fantáziát, jobban mint az, ami csak karnyújtányira van tőlünk. Folyton-folyvást felfedezni vágyunk, s néha későn vesszük észre, hogy a csoda, a titok amit kerestünk, ott volt a szemünk előtt...

*

Valahogy ilyenformán vagyunk íróinkkal is. Itt élnek közöttünk, természetesnek vesszük, hogy velünk járnak az utcán, összetaláljuk a fordulónál, hogy együtt nyomakodunk buszra, villamosra csúcsforgalmi időben, hogy egy kapaszkodót markol kezünk... Hogy vagy? Hogy van? (Kinek, mi dukál aszerint, hogy az ismeretség tegezőviszonyává egyszerűsödött-e.) Szép időnk van. Csak folyton ez a rohanás... A gyerek?... Köszönöm, már nagyok... Rég láttam... Elkaptam engem is... Influenza?

... Semmi baj, már túl vagyok rajta... Kerestelek... Mondta a feleségem. Kimentem játszani a gyerekekkel. Olyan ritkán... Ráment a napom a szerelőkire... Na, futok, szia...

Ha találkozunk, legkevésbé az irodalomról beszélgetünk. Sőt, arról a legkevésbé. Mert ismerjük egymást, legalábbis azt hisszük, s nincs nehezebb, mint fennköltnek lenni a mindennapok szorító gyűrűjében. Ha mégis szó esik versről, novelláról, roppant szűkszavú a párbeszéd.

... Hoztam egy verset... Kész, tedd le... Te, adjál már egyet, már mind lejött, ami bent volt... Jó, majd hozok... Kellene tőled is egy az összeállításba... Valami rövid, tudod a hely... Ahogy parancsolod... Megjelenet már a könyved?... Igerik...

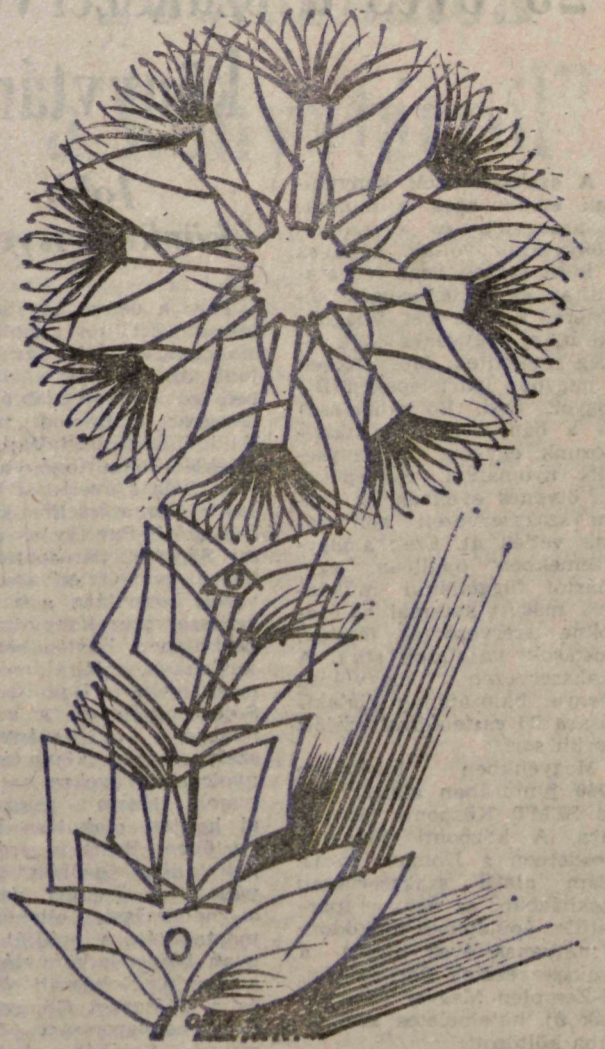
Elharapott szavakból is megertjük egymást. Legalábbis nem, gondolkodunk el rajta, hogy tényleg megértjük-e? A találkozás esélye, hogy mindennapos, így hát nem hisszük róluk, hogy eltérnek a közönségtől, az általánosaktól, az izgalmasakat sejtet, mi több, tudjuk, mindennapos velünk rohanásukat. Aki messze van, akiről csak alkalmi üzene-

tekként szólnak nyomdafestéket látott versek, novellák, vékonyabb, vastagabb kötetek, azokat képzeletünk könnyedebben ruhazza fel olyan tulajdonságokkal, amelyek mássá teszik őket, mint mi vagyunk.

Pedig, titok bizony az is, felfejteni való, amit ők mondhatnak nekünk rólunk, magunkról, s magukról, ők, akik velünk rohanják a Szechenyi utat és bosszankodnak, foglalt telefonvonalakon.

Talán van akinek a fon-
tebbi párbeszéd, párbeszéd-
dekből bevillan a sztori. A
költészet napi összeállításban
Papp Lajostól kértem egy
verset: rövid legyen! Ahogy
parancsolod, mondta, s volt
valami játékos a hangszíne-
ben. Másnap fehér boríték-
ban a mű! Mindössze tizen-
hat sor a három. Rövid
vers. Rövidebb vers. Még
rövidebb. Miniaturák. De én
költőtől többet így nem ké-
rek verset. Magamon nevet-
el rajta, hogy tényleg meg-
értjük-e? A találkozás esélye,
hogy mindennapos, így hát nem
hiszük róluk, hogy eltérnek a
közönségtől, az általánosaktól,
az izgalmasakat sejtet, mi több,
tudjuk, mindennapos velünk ro-
hanásukat. Aki messze van,
akiről csak alkalmi üzene-

(Folytatás a 3. oldalon)

Ünnepi Könyvhét
'85

Serföző Simon:

Így jó

Kit érdekel a vers?
S mért érdekelne bárkit is?
El tudja küldeni a fásultságot
füstként föl a magasba,
még ha nem azért van is?

Lekicsinyelhetik tőle
munkánk, múltunk.
Sérelmeink nem képes
széthessenteni,
elintézni panaszunk.

S nem is érdekli már,
ha nem a kocsmába,
hová meneküljön
az üldözö gondok elől
a paraszt, a munkás?

Igy jó — már akinek —
nem rebent régóta izgalmat
a vers. Szava sincs már
másokért. Felrehozódik,
út mellé a kerítés.

Az ember és a könyv

Az ember megszületik. Úgy négyhetes kora táján elkezd látni a világot. Rámosolyog édesanyjára, aztán megismeri édesapját. Sír, ha idegent lát, éhes, vagy egyéb okokból, alszik, ha elégedett az étellel.

Azután — úgy egyéves kora körül — előbb feláll a gyerekágyban, majd kiköveteli magának, hogy kivegyük a szőnyegre. És az emberpalánta — még négykézláb is botladozva — elkezd felfedezni a világot, amelyben él. Mert ettől, hogy felfedezi, lesz igazán az ő világa. A gyerekágy tele van gunikutyával, plüssmacival és egyéb műtűrökkel. Csupa olyan tárggyal, melyről minden szülő azt hiszi, hogy tetszik a gyerekeknek, mert neki is tetszik. A felfedezésre váró világ viszont csupa új és értékes dologból áll.

Csodálkozunk tehát, hogy a család szeme fényének első útja az újságos- vagy a könyvespolchoz vezet? Csodálkozunk, hogy már ember, és vegyük természetesnek, hogy már ember, a guminyuszik után az újdonság erejét jelenti számára, hogy kezébe vehet egy könyvet, vagy színes újságot, és szinte földöntúli élvezetet jelent — ha a szülő figyelme elkalandozván — azt a szájába is veheti. Meg-
...ból lapozgatni benne,

mert zizeg és színes, és különben is tele van új és érdekes dolgokkal. Megpróbál, de nem tud. Széttépi, mert lapozgatni nem tud, de már akar.

Mit tesz a gyermeke első csetlés-botlásait büszkén figyelő apa, vagy anya? Többnyire rászól csemetéjére: nem szabad, nem szabad! És igaz van, meg nincs igaz. Mert tényleg piszkos a könyv, — akár mert használják, akár mert nem. Hiszen nem enniváló, hanem ha jó, legfeljebb szellemi táplálék. Mégis — szerintem — akkor járunk el okosan, ha a „nem szabadot” nem tesszük hozzá első, s minden bizonnyal nem utolsó szülői dörgedelmeinkhez. Akkor járunk el okosan — szerintem — ha segítünk lapozgatni a gyerekeknek, mert nem arra kell tanítanunk, hogy a könyvhöz nyúlni nem szabad, hogy a könyv az tabu, hanem a könyv „rendeltetésszerű” használatára, arra, hogy a könyv, a könyvek tele vannak csodálatosabb dolgokkal.

Mindannyiunk számára ismerős a panaszkodó-síránkozó mama típusa, aki orvostól orvosig cipeli jobb sorsra érdemes gyermekét, mert nem eszik annyit, mint a szomszéd-asszony csemetéje, vagy amennyit az egészségügyi felvilágosító irodalom statisztikai átlagként előír.

A gyermek azonban nemcsak biológiai, hanem szellemi lény is. Az ember attól ember, hogy gondolkodni képes; gondolkodni, a világot megismerni azonban nekünk kell megtanítanunk — könyvekből, az emberi kultúra hordozóiból. Mert az ember attól ember, hogy gondolkodni képes, hogy nemcsak ösztön szinten veszi át mindazt, amit elődei génjeiben felhalmoztak.

Nem figyelünk elegendő ar-
ra, hogy gyermekeinket gondolkodni tanítsuk. Pedig egy gyermekeit értelmesen nevelő családban a gyermek-szülő kapcsolat egyik legfontosabb eleme a könyv. A világra eszmélő csemeténk és a mi számunkra is egyaránt örömet jelent, amikor az még beszélni sem tud, de már megmutatja a képes-könyvben, hogy melyik a kifli, a maci, a madár stb. Később meg — amikor már érti és mondja is az emberi szót, kiköveteli magának, hogy meséljünk, mondjuk el kedvenc „hősei” történetét, újra meg újra. Mi pedig gyakran fáradtak vagyunk, mosogatni, porszívózni, mosni kellene, meg különben is ezer dolgunk van. A könyv azonban nem engedi, hogy ne úgy szeressük gyerekeinket, ahogyan az elvárja. Hisz mellé kell ülnünk, mondanunk kell a fejből tudott, agyonunt mesét, melyet tucatszor ismételtünk már. Könyvvel a kezünkben, mert

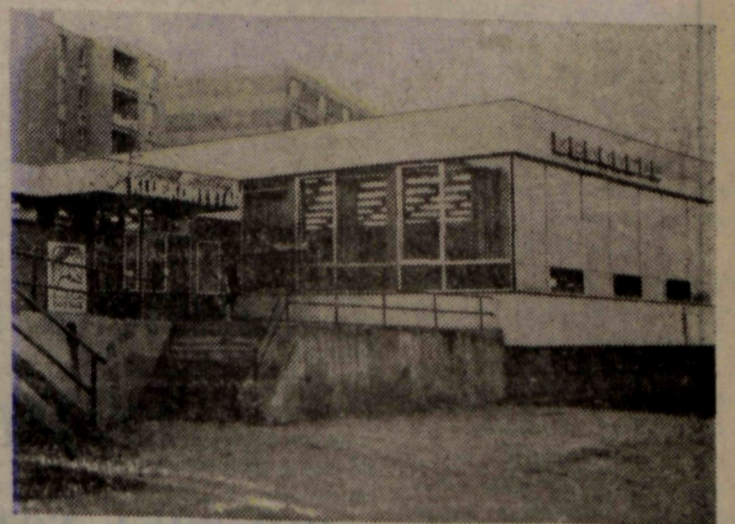
az hozzá tartozik a „szer-
tartáshoz”.

Úgy vélem, az ember és a könyv kapcsolatának alakítását egészen kisgyermekkorban kell elkezdenünk. Az olvasás szeretete a könyv megszeretetésével kezdődik. A könyvet pedig nem tudja megszerettetni az iskola a maga eszköztárával, a „kötelező olvasmányokkal” — hiszen gyermekeinkben is él a felnőtteket is jellemző szabadságszomj: ami kötelező, az már eleve csak gyanús lehet. A könyvet a családban kell megszerettetnünk. A család meg is tudja szeretetni. Meg tudja szeretetni a könyvet játéknak tekintő szülő, a mesélgető nagypapa, vagy nagymama. Az olvasás ugyanis nem előírás, nem állami utasítás, hanem szokás.

Ne sajnáljuk hát a könyvet cseperedő gyermekeinktől. Ne fosszuk meg magunkat attól az örömtől, melyet gyermekeink értelmének nyiladozása jelent, és ne fosszuk meg ott ettől az örömtől, melyet számunkra jelent az a gazdagság, az a kultúra, melyet az emberi tudás hordozói, a könyvek jelentenek.

Mert gyermekeink lesznek a mi kultúránk folytatói, amennyiben a holnap olvasóivá tudjuk nevelni őket.

Dr. Kun László
a megyei
pártbizottság titkára

A József Attila Könyvtár épülete, Miskolc

Fotó: Fejér László

25 éves a szakszervezetek megyei könyvtára

Jobb körülmények

A szakszervezeti könyvtárak elődei azok a munkás olvasóegyleti és olvasókori könyvtárak voltak, amelyek a múlt század vége felé alakultak és a nehezségek ellenére, túlélve két világháborút, a negyvenes évek végéig működtek. Megyénkben a nagyobb ipartelepeken (Diósgyőr, Ózd, Borsodnádásd) és a bányavidékeken találunk egykori tevékenységük nyomaival. Szerepüket az ötvenes években az üzemi szakszervezeti könyvtárak vették át. Ezek a nagyüzemekben önállóan, egymástól függetlenül működtek, másutt szakmai hálózatokba szerveződtek (építők, postások, vasutasok stb.). A szakszervezeti könyvtárak megyei hálózatának kialakítására 25 esztendővel ezelőtt került sor.

Megyénkben Miskolcon 1960 júniusában alakult meg az SZMT Központi Könyvtára. A központi könyvtár kezdetben a Kossuth u. 11. szám alatti szakszervezeti székházban, az egykori Ipartestület épületében működött, a hatvanas évek elején a Szakszervezetek Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Tanácsának új, hatemeletes székházába költözött.

Kiskönyvtárak helyett korszerű intézmények

Az első évtized nagyrészt a szervezés munkájával telte el. A legsürgősebb feladat az egységes megyei könyvtárhálózat megteremtése volt. A hálózat átszervezése során megszüntették az életképtelen, kis könyvtárakat, helyettük kevesebb, de korszerűen felszerelt, a szakmai igényeknek jobban megfelelő könyvtárak létrehozását tűzték ki célul. Így ma 250 körül van a szakszervezeti könyvtárak száma. Ezek közül 24 a teljes körű szolgáltatásra képes önálló könyvtár, ahol szakképzett könyvtárosok fogadják az olvasókat, a többiek letéti könyvtárakként működnek, a könyvtárosaik társadalmi munkában látják el feladataikat.

A hetvenes években jelentősen javultak könyvtáraink működési körülményei. Számos vállalat, illetve üzem, valamint az SZMT Központi Könyvtára sokat tett a korszerű könyvtári munka feltételeinek a megteremtéséért.

Erre a célra igénybe vették a SZOT-tól kapott cél-támogatásokat is. Így került jobb körülmények közé ezekben az években a Diósgyőri Gépgyár, a Borsod megyei Állami Építőipari Vállalat, a Miskolci Pamutfonó, az Ózdi Kun Bela Művelődési Ház, a MÁV Vontatási Főnökség, a Diósgyőri Papírgyár, a Bócsi Sörgyár, Sárospatakon a Csepel-gvárrészleg szakszervezeti könyvtára, a bányászszakszervezet könyvtára Alberttelepen, Edelenyben, Farkaslyukon, Királdon, Ormosbányán, Rudolftelepen, Sajószentpéteren, a rudabányai érc- és ásványbánya szakszervezeti könyvtára. A nyolcvanas évekre ez a folyamat lelassult, a gazdasági helyzet alakulása következtében. Ezért is érdemelnek külön köszönetet azok a vállalatok, üzemek, amelyek a nehezségek ellenére is megtalálták a módját, hogyan bővítsék könyvtárukat: a Lenin Kohászati Művek és a Diósgyőri Gépgyár, az Északmagyarországi Vegyiművek Saióhábonynban, a Miskolci Postaigazgatóság.

Könyvtárainkban különös gondot fordítottunk az olvasás megszerettetésére, új olvasói rétegek megnyerésére, a munkásmozgalom kulturális hagyományainak ápolására, és a szakszervezeti mozgalom könyvtári eszközökkel való támogatására. A hálózat könyvtárai szép helyezéseket értek el az Ol-

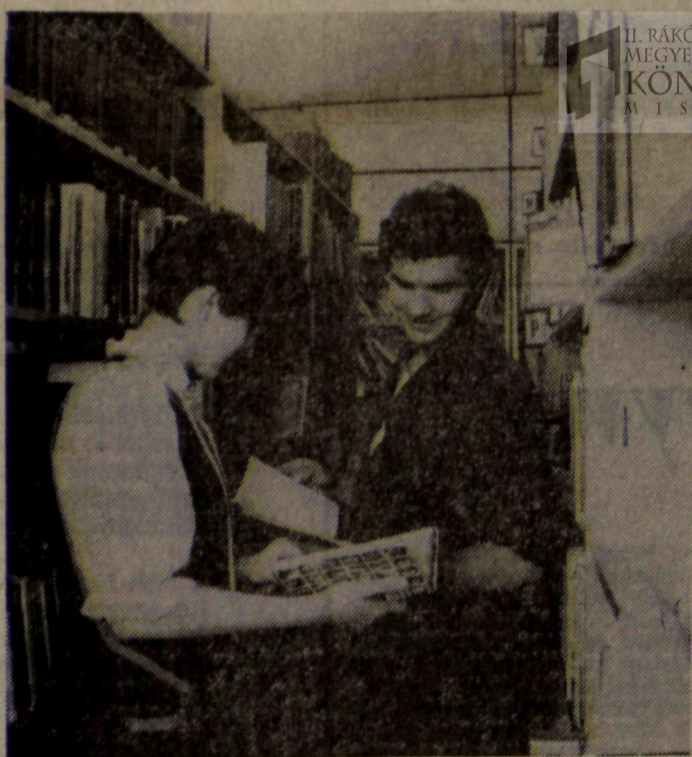
vasó Munkásért és az Olvasó Ifjúság pályázaton. Az SZMT által a megye felszabadulásának negyvenedik évfordulójára meghirdetett „Szabadság! Tégy gazdaggá minket!” vetélkedősorozat sikeréhez, a résztvevők felkészítéséhez a hálózat könyvtárai is derekasan hozzájárultak.

Emlékezetes esemény volt a Tanácsköztársaság évfordulójára 1969-ben rendezett kiállítás a munkáskönyvtárak történetéről, erről dokumentumfilm is készült, amelyet a kiállítás idején mutattak be. Említést érdemel a központi könyvtár kiadói tevékenysége pl. a munkáskönyvtárak történetét feldolgozó sorozat, Gazdagon illusztrált kötet jelent meg 1967-ben. Szakszervezeti könyvtárak Borsodban címmel. A nyolcvanas években két újabb tanulmány született a megye szakszervezeti könyvtárainak 1945–1948, illetve 1948–1955 közötti történetéről.

A központi könyvtár nem elszigetelten végzi munkáját. Az évek során jó együttműködést alakított ki a tanácski könyvtárhálózattal, a lakóhelyi és a munkahelyi könyvtári ellátás ésszerű összehangolása érdekében. A munkahelyek gazdasági vezetőségéhez, szakszervezeti területeihez, az ágazati szakszervezetek területi és megyei bizottságaihoz fűződő jó viszonyunknak napjainkban még különösen jelentősége van.

Megyénk szakszervezeti könyvtárosaik jubileumi kiállításal köszöntik a szakszervezeti könyvtárhálózat fennállásának 25. évfordulóját.

Hubay László

Az Egészségügyi Szakközépiskola könyvtárában

Társadalmi munka és hivatás

A politikai irodalom terjesztése

Politikai könyvsarok

Fotó: Kerényi László

A pártszervezetek ideológiai tevékenységének fejlesztésében az összes lehetséges forrás tudatos felhasználása nagy jelentőségű. Elérhető a politikai irodalom.

A hazánkban megjelenő politikai irodalom nyolcvan százaléka a pártszervezetek terjesztői juttatják el az érdeklődőkhöz. Az a tény, hogy e tevékenység a pártmunka szervező, biztosító része, arra, hogy a pártszervezetek tudatos odafigyeléssel, felelős irányítással segítik a terjesztői hálózat lelkiismeretes munkáját. Az elmúlt tizenöt év során a politikai irodalom terjesztés forgalma több mint négyszeresére emelkedett megyénkben.

A könyvterjesztés politikai, közművelődési feladat. A politikai könyvterjesztő is jelentős társadalmi igényt elégít ki, ezért is fontos, hogy rátermett, megfelelő személy végezze. E pártmunkaként vállalt feladat csak akkor lehet eredményes, ha a terjesztő folyamatosan továbbképezi magát, ha élvezi a párt- és munkahelyi vezetési bizalmát, jól ismeri tevékenységi terüle-

tét, az ott dolgozókat, jók a kapcsolatai a társadalmi és tömegszervezetekkel. Nagyon lényeges, hogy e megbízatás ellátását munkaköri feladataival összhangba tudja hozni.

A tevékenység egyik legfontosabb eleme a differenciált terjesztés, másként szólva a könyvet az kapja, akinek íródott. Ez a kérdés a folyóiratokra vonatkozóan egyszerűbb, hiszen az elméleti folyóiratok a kiadói profilnak megfelelően elsősorban a párttagoknak, a párt politikájával foglalkozó, az iránt érdeklődő olvasók részére készülnek. A tájékoztató jellegű folyóiratok szélesebb olvasókörzönséghez, a társadalom minden tagjához szólnak. A folyóiratok terjesztését előszervezéssel végesszük.

A könyveknél már problematikusabb a helyzet, mivel az érdeklődési körök feltérképezése nem egyszerű feladat. A választáshoz segítséget nyújt a Kiadó az éves, negyedéves megjelenésű „Könyvújdonságaink”-kal, a kéthavonta megjelenő „Könyveink”-kel és az egyégy sorozat vagy önálló kiadvány megismertetését szol-

gáló prospektusaival. Terjesztési tevékenységünk eleme a rendszeresség. Ez feltételezi, hogy ismerjük a terjesztőt, tudják, hogy hol, mikor vásárolhatók meg a kiadványok.

Úgy gondolom, hogy a megyénkben odaadással, magas színvonalon működő több ezres terjesztői kollektívát köszönet illeti a párt kiadója, a Kossuth Könyvkiadó nevében.

Az itt megjelenő kiadványok a profilon belül széles skálát jelentenek. Kiadjuk a marxizmus-leninizmus klasszikusainak műveit, filozófiai, szociológiai, művelődéspolitikai, történelmi, munkásmozgalom történeti műveket, közgazdasági, gazdaságpolitikai, bel- és külpolitikai kérdésekkel foglalkozó könyveket. A kiadási politika igen fontos területé a pártmunka gyakorlatát közvetlenül segítő kiadványok megjelenítése. Ugyancsak több kiadványt gondozunk, melyeket a Magyar Nők Országos Tanácsával közösen adunk ki.

Mint az MSZMP kiadója, a felsorolt területeken tudományos igényű, a párt politikáját magyarázó, propagáló, megértését segítő művek kerülnek kiadásra.

Feladataink közé tartozik a pártoktatás minden formájának tananyagellátása a tömegoktatási formától a Marxista-Leninista Esti Egyetem általános, szakosított és különböző speciális tagozatán. A pártoktatás hatékonyságának további emelése érdekében az utóbbi években többféle szemléltető anyagot hoztunk forgalomba, diafilmek, hangszalagok, írásvetítő fóliák, a filozófia, politikai gazdaságtan, a magyar és nemzetközi munkásmozgalom összefüggéseinek megértését segítő kiadványokat.

Nemzeti és mozgalmi ünnepeink méltó megünneplését segítve dekorációs célokat is szolgáló plakátokat, kiállítás anyagokat szintén megtalálhatunk az érdeklődők.

Eredményeink mellett is szeretnénk a megyénkben folyó politikai irodalom terjesztését még magasabb színvonalra emelni, hisz' e fontos politikai, közművelődési feladat megvalósításával sosem lehetünk eléggé elégedettek. Arra törekszünk, hogy a mi munkánk is segítsen az MSZMP XIII. kongresszusa határozatainak végrehajtásában.

Pauliczky László
Kossuth Könyvkiadó
megyei kirendeltség
vezetője

A Hevesi Népművészeti és Háziipari Szövetkezet

Heves, Kossuth L. u. 28.

Felvételekre keres

felsőfokú könnyűipari végzettséggel rendelkező

ruháipari szakembereket

műszaki vezetői és termelésirányítói munkakörbe

Történetek írókról, akik köztünk élnek

(Folytatás az 1. oldalról)

zött, előbb az Észak-Magyarországnál dolgozott), de erről a humoros, szellemes oldaláról nem ismertem. Ez meglepetés volt. Hallottam számtalanszor dühösen, szenvedélyesen szólni a köz dolgairól, számtalanszor vitakoztunk a város szellemi életéről. Ha nem is értettünk mindig egyet, abban mindig biztos voltam: a jobbító, a többet akaró szándék vezette. Az, hogy a szellem napvilága tényleg ragyogja be a füstös iparvárost. Költészetére is ez jellemző. A dolgok felvállalása.

A sík Alföldről jött közénk Serfőző Simon is. A Szolnok melletti tanjavilágából, a zagyvárékesi mezők, s emberek emlékével.

— En nemcsak Miskolcon akarok otthon lenni, mondta, amikor néhány hónapja beszélgetni ültünk le. Megjelent már kötetek a Haldal világitottunk. Súlyos gondolatot fogalmazott meg. Úgy akarja magának a várost, hogy ebbe benne foglaltatik a haza. A gyárkémények füstje mellett megfér a szabad, sárga pitypangos mező, mert otthon lenni csak az tud, aki magának érzi mindazt, amit az ember terem. A dolgok egy tőről fakadnak, a világ nem osztható, s legkevésbé az ember.

Es a csupa húség Kalász László! Mindig bolondozunk. — Adjon Isten, így köszön be az ajtón, csak benéztem, mert erre jártam... És folyton igyekszik vissza Szalonnára. És mindig megígérteti, hogy ha arra járunk... És mi mindig megígérjük. És néha be is ugunk, mert pohár bor mindig akad a jó barátoknál. Szelet kenyér is. Itt élte le az életét, itt éli az életét, és Szalonnáról kéklőn még lát-szanak a szülőhely dombjai.

Leheletfinom verseit innen küldi, innen tágítja a látóhatáron túl a horizontot.

Gulyás Mihály, a prózaíró. Földik vagyunk. Így, hát jogom van viccelődni aba-úji haragvásaiért. Tudjuk, a tréfát, és mégis újra meg újra gyözköd, mintha nekem is bizonyítania kellene, hogy a „sötét Abaújban” a magyar kultúra nagy értékei születtek a múltban, s e föld népe mindig tette a dolgát. A senki földjén levő hídhoz (most megjelent kötetéről van szó, amelyet korábban az Észak-Magyarországon folytatásban olvashattak), külön is közöm van. Gyerekként sokszor jártam rajta, s ismerem az embereket is, akikről szó van benne.

*

A sort folytatni lehetne. Élnék költők, írók e vidéken is. Csak a lakhely lokális. Az alkotás nem az. A vers, a regény egyetemesen szól. Nem a születés helye, a mű mondanivalója az, ami értékét adja.

Jó leírni: ezen a mostani ünnepi könyvben jobban vigyáztuk, vigyázzuk a mi-énket. Nemcsak a távolba nézünk, hanem a közelre is. Azokra is vigyázzunk, akik úgy szólnak rólunk, hogy tudjuk, egymáshoz van köztünk. Mert saorodnak kik a betű segítségével innen küldik üzeneteiket az olvasóhoz. Az emberhez. Kell, hogy érdekeljen minket túl a műn, hogy a hátköznapok szorító gyűrűjéből miként mutatják fel magukat, s minket. Jó dolog, hogy ezen az ünnepi könyvben sokfelé váriák őket is. Kell, hogy érezzék, közösséget nemcsak ők vállalnak velünk, hanem mi is velük. Nem attól van súlva a szónak, hogy messziről jött, aki mondja.

Csutorás Annamária

Válogatás az új könyvek kirakatában

Pillanatkép a 101. Számú Szakmunkásképző Intézet könyvtárában

„Gondolatok a könyvtárról”

NEM SZOKTUNK meglepődni, ha azt halljuk, olvassuk, hogy egyes írók, költők, művészek, tudósok életében és munkásságában meghatározó szerepe volt a könyvtárnak. Így például természetesnek fogadjuk el azt a líraian meghatározó gazdaszkodást, amellyel ismert versében Janus Pannonius búcsúzik a váradi könyvtártól a magyar reneszánsz hajnalán. Ugyanígy azon sem csodálkozunk, hogy Janus kortársát, Mátyást is részben a korvínak nevelték történelmünk egyik legnagyobb formátumú uralkodójává. Nem furcsáljuk azt sem, hogy a könyvtár sajátos atmoszférája emberiségmértő problémák át gondolására készíteti a magyar reformkor legnagyobb költőjét, Vörösmarty Mihályt. És nyilvánvaló ténynek fogadjuk el azt is, hogy Szerb Antal, aki életének egynegyedét könyvtári olvasással, kutatással töltötte, 1946-ban megjelent tanulmánykötetének címlapjára a Vörösmarty-vers címét írta: „Gondolatok a könyvtárban”.

Sorolni lehetne még példákat arra, mit is jelent az alkotó elme számára az a sajátos légkörű építmény, amely idestova már csak évezredekben mérhető idő órá őrzi az emberiség által eddig megtermelt szellemi kincseket, művészi és tudományos értékeket. A könyvtár mindig is szentély volt az ő számukra, ereklvéjük a vas-kos vagy véznább, ódonabb vagy frissebb kötetek, jellemző liturgiájuk pedig maga az önfelelt olvasás.

Ahogy azonban a kultúra javainak élvezete egyre szélesebb rétegek számára vált elérhetővé, úgy lett a bibliotéka mind több ember szellemi forrásává, második (vagy harmadik) lakhelyévé. Ma már bárki átétheti azt a megrázó és egyúttal fel-emelő érzést, amit a könyvtárba való első belépés jelenthet az erre érzékenyeknek, mindenki megismerheti a könyvekbe való első belélapozás boldogító élményét.

Jómagam mintegy húsz évvel ezelőtt estem át ezen a varázslaton, amikor először léptem át a Megyei Könyvtár akkori Erzsébet téri épületének küszöbét. Bár ettől fogva — József Attila szavaival élve — újra és újra „alászállhatok rejtelve”, máig sem vált megszokottá számomra, azóta is minden alkalommal más arcát fordítja felém. Életem és pályám — korábban középis-kolai tanulmányaim és egyetem éveim, ma pedig tanári munkám — egyaránt szorosra fűzték kapcsolatukat a könyvtárral, nagyon sokat köszönhetek kimeríthetetlen gazdagságának, könyvillatú, csendes nyugalmának, és annak a szellemi közönségnek, mely engem a könyvtárlátogatók családjának tagjává avatott, s az idők során bibliofilé sőt — némi büszkén vállalt öniróniával mondhatom — bibliománá nevelt.

EMLEKSZEM, már az első gyermekkori könyvtárélményeim is valamiféle csodálattal keveredő irigység-félet támasztottak bennem azokkal szemben, akiknek megadatott: úgy kereshetik kenyerüket, hogy közben a könyvtár levegőjét szívhadják, bolyonghatnak a tömött polcok között, bele-beleukkanthatnak bármelyik könyvbe, házigazdák ott, ahol én mégis inkább csak vendég

vagyok, egyszerűen: szórakozni vagy dolgozni — gondoltam én ezt akkor.

Az irigység máig sem múlt el, de az eltöltött sok száz kellemes óra során lassanként megláttam azt is, hogy azok, akik látszólag könnyedén kalauzolnak a katalógusok útvesztőjében, bizony kemény munkát végeznek.

Nem mondhatni, hogy látványos lenne a kultúra e „segédmunkásainak”, a könyvtárosoknak a tevékenysége. Ismerve azonban a ma könyvtárának méreteit, állományának bőségét, tudomásul véve a századunkban telénk áramló információk egyre félelmetesebb, nagyságrendjét, kockázat nélkül állíthatjuk, hogy manapság (és még sokáig) semmiféle szellemi tevékenység nem nélkülözheti a könyvtárat, a hozzáértő könyvtárosi segítséget, hisz napjainkban csak nagyon kevesen képesek arra, hogy régmúlt korok könyvbüvéraihoz hasonlóan egyszerre legyenek kutatók, olvasók és önmaguk könyvtárosai.

Az ünnepi könyvhét ürügyén szeretném egy személyes könyvtári élményemet elmondani.

KEVESEN TUDJÁK bizonyára — az adásokból ez ki se derülhetett igazán —, hogy a közelmúltban lezajlott televíziós műveltségi vetélkedő során a II. Rákóczi Ferenc Könyvtár stábjának szak-szerű háttér munkájával hozzájárult a miskolci „hatosfogó” tisztos helytállásához. Csapatársaim véleményem is tolmácsolom, ha elmondom, hogy a könyvtár jól felkészült munkatársai egy emberként felsorakoztak a „Szivárvány”-ra készülő gárda mellett. Az előkészületek során — felszavakból is értve — gyűjtötték, szelektálták azt a „párfitalannak” látszó adattengeret, amelyet a vetélkedő anyaga, a felszabadulás utáni negyven év magyar kultúrája felelt. Készen adták elének ezt a hatalmas mennyiségű szellemi termést a létező legkülönbözőbb tematikus, időrendi vagy éppen műfaji csoportosításban. Szerényen és névtelenül olyan szellemi háttérrel varázsooltak a csapat mögé, amely feltétlenül megadta ezt a nyugalmat és egészséges magabiztosságot, amely nélkül a felkészülés bizonyára kevésbé eredményes lett volna. Köszönet érte!

A város különböző könyvtáraiban dolgozók nap mint nap segítik a diákok, tanárok, kutatók, s az egyszerűen „csak” olvasni szeretők dolgát.

A kulturálódás lehetőségeinek fejlődési irányát figyelembe véve úgy tűnik számomra, hogy az iskolán kívül megszerezhető műveltség, az önképzés, önművelés legfőbb eszköze még nagyon hosszú ideig a könyvtár marad. Ha ez így van, mi mást kívánhatnék magunknak, mint gazdag könyvtárakat, felkészült, szívvelyes könyvtárosokat, és ami szintén nem kevés — nagyon sok érdeklődő olvasót.

VÉGÜL —, hogy pedagógus és szülő lévén egyszerűen — szeretném elmondani: gyermekeinket a könyvet és a könyvtárt szerető olvasókká kell nevelni. Olyan fontos feladat ez, mely egész felnőtt társadalmunk elsőrendű, közös felelőssége.

Kadas Mihály

Három generáció és a könyvek

Hárman beszélgetnek a könyvekről, az olvasásról, arról, hogy kinek mit jelent a könyv, ki hogyan találkozott a könyvekkel ifjú korában.

A nagypapa még az Osztrák-Magyar Monarchiában született, a fia 25 évvel később, a két világháború között, az unoka újabb negyedszázad múltán, a szocialista Magyarországon.

Mindhárman egy településen, egy községben élnek, mondhatjuk egy családban.

A NAGYPAPA:

Nagyon nehéz időben voltam gyerek. 7 éves voltam 1914-ben, amikor kitört a világháború. Apám egész fiatalon kiment Amerikába, edesanyáék három gyereket nevelt, sajnos igen szegény sorsban. Első elemista voltam, amikor megkezdődött a világegyes. Jóanyám varrta vászon tarisznya volt az iskolatászkám, amelyen egy himzett csikó volt a dísz. Ebbe került a palatábla mellé a tölem két évvel idősebb nővéremtől örökölt olvasókönyv, a kisbiblia, katekizmus meg a görhő, sült krumlival váltakozva uszon-nára. Jó tanítónk tudosa volt a munkájának, kevés könyvből is tudott tanítani.

Volt a finkei katolikus iskola tanítói szekrényében vagy két sornyi könyv. En azokból nem olvastam. A tanítóm is úgy volt vele bizonyára, hogy örült annak, ha a leckét megtanultam. Meg aztán otthon már kiskolás koromban segíteni kellett, mikor milyen munkát adódot. Még nem jártam ki az iskolát, amikor a jezevő úr magához fogadott kisbírónak. A jezevő úrnál láttam könyvet, néha bele is lapoztam, egyikbe-másikba, de igazán olvasóvá nem váltam gyermekkoromban.

— A könyvkereskedelem-

mel a vásárokon meg a búcsúkon ismerkedtem meg. Ott a sok csecsebecse árus között mindig akadt legalább egy, amelyik olcsó filéres könyveket is árult. Ezek közül elolvastam néhányat. Érdekesek, izgalmasak voltak ezek az olcsó ponyvák, csak hát mit ért velük az ember? Azokból nem sokat tanulhattam. 14 éves koromban már az edelényi bányában voltam kiskocsis, lóhajtó. Ezután a szénfal következett. Nem kellett nekünk akkor a vándorságot iskolában tanulni. Mondhatom, szakkönyv nélkül, idősebb társaim munkafogásait ellesve váltam szakemberré, vajúrrá.

— Megöregedtem, hála istennek, jól látok, most már több idő jut az olvasásra. A Szabad Föld, a Kertészet és Szólészet a mindennapi olvasmányom. Úgy érzem, hogy igen sokat kellene még olvasnom.

A FIÚ:

25 évvel később, 1938-ban ugyanabba az iskolába kerültem elemibe, ahová jó-apám is járt; még az iskolapadok is ugyanazok voltak. Könyvünk már több volt, mint nekik, s bár elősöben nekem is volt palatáblám de akkor már a fűzet (írka) erős versenytársa

volt az ősi szerszámnak. Háború volt újra, amikor meg vege lett, hagyott maga után olyan nyomorúságot, hogy bizony, nem az volt a legfontosabb, hogy új táskát vegyünk, hanem, hogy láb-belire, a nagykabát meg az ócska ruha kifordítására legyen pénzünk.

Az első könyv, amellyel igencsak meggyűlt a bajom, az jóapám iskolai ajándék-könyve volt. A magyar királyok és hadvezérek életével és képeivel volt tele. Amikor az első osztályt befejeztem, szüleim minden napra néhány oldal olvasni-valót róttak ki rám. Arra, hogy az olvasást megszeressem, ez a módszer nem volt jó, de hogy olvasni megtanuljak, arra bizonyára jó volt, mert a következő évben jeleskedtem olvasásból.

— Igazán nagy élményt később polgárista koromban adott a könyv. Magyar szakos tanárunknak, Mohilla tanár úrnak, meg osztályfőnökünknek, Grósz tanár úrnak a tananyag mellett jutott ideje arra is, hogy megkedveltesse velünk az olvasást. Szakszerű bevezetés után egy-egy klasszikus remekmű olvasását tennhangon megkezdjük az iskolai órákon, és mindig egy-egy izgalmas részről hagytuk abba. Ezeket a könyveket az iskola könyvtárából ki lehetett kölcsönözni. En is, és osztálytársaim nagy része is elolvasta ezeket a könyveket.

— Nekünk, bejáró diákoknak igen jó szolgálatot tett a Múzeum könyvtára is. Oda ültünk be az iskolai foglalkozások befejezése után olvasgatni. Itt töltöttük el so-

kan a vonatindulásig levő időt. Remek olvasási élményeket nyújtott a múzeumi könyvtár.

ÉS AZ UNOKA:

— Az öregekkel nagyon szeretek beszélgetni. Olyan sok minden történt velük életük során. Nagypapa gyakran mondja, hogy ők a mesét nem könyvből olvasták gyermekkorukban, mint mi, hanem az öregektől hallották. Na, de talán az is mese, amit ő most elmondott; legalább is annak vélheti egy mai fiatal.

— Mi már másképpen találkoztunk a könyvekkel. En legalábbis egészen másképpen. Már elsős általános iskolás koromban annyi könyvet tetek szüleim a táskába, hogy alig bírtam az iskoláig meg vissza. És bizony a könyvek száma folyton-folyvást gyarapodott. Amikor meg középiskolába kerültem, egy táskába bele sem fért a napi szellemi táplálék.

— Szívesen járok könyvtárba. Jól érzem magam a könyvek között, meg remek találkozok, rendezvényeken is részt veszek ott. — A családi könyvtár mellett saját könyvtáram is van. Számomra ezek a legkedvesebbek. Mindig örülök az ajándékokban kapott könyvnek. Dedicáltatok is mindig találkozik, ha tehetem. Megveszem a munkámhoz szükséges legfontosabb kézikönyveket is. Most utoljára a tévébasik tanfolyam könyvet vásároltam meg. Szeretnék boldogulni az egyszerűbb számítógépekkel is.

Siczák Imre

Nyári filmajánlat

FOLYÓPARTI TANGO

Mb. színes szovjet film
Rendezte: Szulambek Mamilov
Főszereplő: Valentyna Fedotova,
Anatolij Vasziljev

A film hősnője Jekatyerina, a nevezetes éveire magára maradó asszony. Szülőfalujában megismerkedik Fegyával, és váratlanul szerelemre lobban a magános elvált férfi iránt. Kapcsolatuk már-már sírre kerül, amikor az utolsó pillanatban fehérik Fegya volt felesége, kislányukkal...

Bemutató: 1985. június 6.

KÖLYÖKBANDA

Színes, szöveg nélküli, francia kalandfilm
Rendezte: Michel Deville
Főszereplő: Andrew Chandler, Helene Dassule, Nicole Palmer

A különleges francia kalandfilm gyermekszereplői 7-10 évesek.

A kölyökbanda világra indult, hogy kalandot keressen. Autóstoppoznak, élelmet szereznek, játéknak fogják fel az észlel. Később egy erdőbe érve, komolyra fordul a dolog, és egyre jobban szeretnék, ha véget érne a játék.

Bemutató: 1985. június 13.

EGY ASSZONY VISSZANÉZ

Magyar film (1942)
Rendezte: Radványi Géza
Főszereplő: Somlavi Artúr, Tasnády-Fekete Mária Jávor Pál

A régi magyar filmek kedvelőinek táborára számíthat az EGY ASSZONY VISSZANÉZ című film.

Radványi Géza felszabadulás előtt készült melodramatikus alkotása a család és a karrierért és szerelemért feláldozó színpadon szól. A főszerepben Tasnády-Fekete Mariát láthatjuk.

Bemutató: 1985. június 13.

A CÁPA

Mb. színes amerikai katasztrófa film

Rendezte: Steven Spielberg
Főszereplő: Roy Schneider, Robert Shaw, Richard Dreyfuss, Lorraine Gray

A nyári bemutatón legizgalmasabb filmjének ígérzik, a világsiker aratott CÁPA. Amity fűrdőhelyen szétmarcan-kolt női holttestet találnak a tengerben. Az eset megismétlődése után, egy cápa-szakértő, a városi rendőrfőnök és egy hívtasos vadász elindulnak, hogy felkutassák és ártalmatlanná tegyék a vérengző cápat...

Bemutató: 1985. június 20.

RAGTIME I-II.

Mb. színes amerikai film
Rendezte: Milos Forman
Főszereplő: James Cagney, Red Dourif, Moses Gunn

A siker és a művészi megformálás tekintetében egyaránt előkelő helyezést érdemel a Doctorow regényéből készült alkotás. 1985. Amerika. A prosperitás és a dzsessz időszeke. Egy New Jersey-beli család történetét kereszttel megismerkedünk a korszak két szenzációs eseményével: egy féltékenységi gyilkossággal és egy néger zenész lázadásával.

Bemutató: 1985. július 4.

ARANYESÓ YUCCABAN

Mb. színes olasz filmvígjáték
Rendezte: Michele Lupo
Főszereplő: Bud Spencer, Joe Bugner

A közönség kedvence — Bud Spencer — új filmjében vidám vadnyugati kalandokba keveredik.

Hiába szabadítja ki barátját, az „indian” Girolamót, foszágából nem tud egy jót enni. Végre Yuccában, mint csodadoktor, járhat, sőt szembeállít a banditákkal is, és „meghozza” az aranyesőt!

Bemutató: 1985. augusztus 15.

FILMŰZEM

Miskolc, Széchenyi u. 1.
Telefon: 16-222

A HEVESY IVAN FILMKLUBBAN:

Június 3.

ELADÓ KISERTET
Magyar film (1933.)

Rendezte: Székely István
Főszereplő: Jávor Pál, Dayka Margit, Csontos Gyula.

Június 10.

AZ ELLOPOTT SZERDA
Magyar film (1933.)

Rendezte: Gerlinger Viktor
Főszereplő: Haldy Eta, Hajmássy Miklós, Szőke Szakáll, Rozsahegyvi Kálmán.

Június 17.

VICA, A VADEVEZŐS
3 magyar filmszekecs (1933.)

Rendezte: Gaál Béla

A cápa

Kölyökbanda

Folyóparti tango

Egy asszony visszanez

Főszereplő: Kertész Dezső, Ralfai Erzi, Herczeg Jenő, Komlósi Vilmos.

Június 24.

A SPANYOL LEGIÓ
Francia film (1935.)

Rendezte: Julien Duvivier
Főszereplő: Jean Gabin, Robert Le Vigan, Pierre Renoir.

A KOSSUTH FILMSZÍNHÁZBAN

Június 3-19.

VAMPIROK BALJA
Színes amerikai film (1967.)

Rendezte: Roman Polanski

Főszereplő: Sharon Tate, Roman Polanski, Alfie Bass.

Július 1-8.

NAPFIVÉR, HOLDNÖVER
Színes angol-olasz film (1972.)

Rendezte: Franco Zeffirelli
Főszereplő: Graham Faulkner, Judi Bowker, Alec Guinness.

Augusztus 5-szeptember 2.

A SÁRKÁNY KÖZBELEP
Színes amerikai-hongkongi kungfu film (1973.)

Rendezte: Robert Clouse
Főszereplő: Bruce Lee.

Új könyvek

VADÁSZ FERENC

A STATÁRIUM FIAI

Kik lehetnek fiai a rémuralomnak, amely kénykedve szerint üldöz, megtorol, halált osztogat? Apját senki sem választhatja meg, a viszonyokat sem, amelyek között él. Lehet alázatos, alkalmazkodó gyermeke a kornak, vak kiszolgálója az uralkodó akaratnak, s lehet bátor, aki embersége parancsára, meggyőződését követve szembeszegül az önkénnyel. A József Attila-díjas író, Rózsa Ferenc-díjas újságíró ebben a regényében a válságokkal terhelt harmincas évek elejére, akkor még alig elképzelhető későbbi katalizmák forrásaihoz vezet vissza az olvasót.

Évtizedek múltával, ma is időszerű politikai és erkölcsi problémákkal találjuk magunkat szemben a könyv lapjain. A munkásosztály legfőbbi viszik harcra az elkeseredett tömeget a nyomor és a munkanélküliség ellen, ott vannak velük a térségre kárhódítottak napközi melegedőiben, a tömegszállításokon, a kenyér- és leveselosztóknál, a tüntetésekől hangos utcákon, munkásotthonok gyűlésterméiben. Az emigrációból titokban hazatért, neveiket és kánsukat sűrűn változtató harcosok életük kockáztatásával a forradalmat széttiport paraszát élesztgetik. Ők „a statárium fiai”. Segítőket, merész vállalkozókat keresnek, akik melléjük állnak a küzdelemben.

A korabeli Budapest más-sík arca is fel-felvillog: gárrosok, államférfiak, utcalányok, prédikátorok és főkapitánysági nyomozók buk-kannak fel, suszterlegények és egyetemisták kültelki lakások rejtett zugaiában sokszorosító gépet, papírt és festéket őriznek, újságok, röpiratok kelnek szárnyra. A Rákóczi Ferenc Megyei és Városi Könyvtár megüzentelt sorait egyelőre is morzsolja, szab-szabja a bizalmatlanság, a gyanú, és a réálmázás: dül a testvérharc, annak ellenére, hogy a kitűzött célok eléréséhez az iszonyat feltartóztatásához itthon és szerte Európában széles körű összefogásra lenne szükség.

Napjainkban — fél évszázad múltán — utcák, terek, iskolák, művelődési otthonok, könyvtárak, munkabrigádok viselik a regény hőseinek, Karikás Frigyesnek, Sallai Imrének, Füst Sándornak, Kilián Györgynek és a többieknek nevét. Az író arra törekszik, hogy sokoldalúan világítsa meg útjukat: kétségeikről, tépelődéseikről, megbántottságaikról, azokról a méltánytalanságokról is szól, amelyek onnan érik őket, ahonnan a legkevésbé várnák, ezért kétszeresen fájdalmasak.

Tiszaladány, írótábor 1984.

A nyelvtanulásról

A II. Rákóczi Ferenc megyei Könyvtár nyelvi részlegét 1984. dec. 3-án nyitottuk meg. Ezt a szolgáltatást a korunk szabta követelmények hívták életre, hiszen ma már a szakmai tájékozódáshoz elengedhetetlen az angol és az orosz nyelv ismerete, idegenforgalmunk növekedése pedig szükségessé teszi, hogy nemetül is ki tudjuk fejezni mondandónkat. A nyelvtanulást persze nem mindig a várható gyakorlati haszon motiválja. Előfordul, hogy a logikai rendszer, a belső törvényszerűségek felfedezése csábítja az embert, feltéve, hogy egy-két nyelvet már ismer.

Valós közönségigény kielégítésére vállalkoztunk. Ez a közönség magában foglalja az 5 éves gyermeket, a 70 éves nagyapót, a középiskolást, egyszerűen mindenkit, mert anyanyelvünknek valamennyien birtokában vagyunk — így potenciálisan más nyelvet is el tudunk sajátítani. A kérdés csupán: hogyan? Maga a tanulás bonyolult folyamat, melynek összetevői: a megértés, rögzítés, ismétlés, a visszacsatolás, majd a rögzített ismeretek új szituációban való alkalmazása. Az információközlő lehet tanár, könyv, hangszalag, diaozitív, videokazetta. Kezdő szinten a megértéshez és a kreatív nyelvi tevékenységhez, főként a beszéd ellenőrzéséhez nélkülözhetetlen a tanár, de a többi, előbb említett fázisban nagy szerepet kapnak az írásos és egyéb dokumentumok.

Gyűjteményünkben 32 nyelv kapott helvet, ezek közül 12-höz kaptunk is kapcsot.

Szabó Marianna

Irodalom a kávéházban

Igen, a kávéházban! Ne tessék meglepődni, ilyen is volt valaha. — E sorok írója, betöltve hatvanötödik évét, egyre többet emlékezik, ami korával járónak természetes. Most a könyvhét idején felidéz diákkorának irodalmi emlékeit, mégpedig — a kávéházból. Az akkori Budapest a kávéház az írók, amolyan „betyártanyája” volt, ahol összejöttek — mai szóval élve — „laxifáni”. De nem jtal, hanem feketekávé mellett, nem randalírozva, hanem vitaközve. Mégpedig irodalomról vitaközve.

A mai Bajcsy-Zsilinszky úton, a Parlament kávéházban a Szép Szó írói jöttek például össze, mert ez volt néhány lépésre a Pantheon könyvtáradótól, amelynek helyiségében keddenként a szerkesztőség munkát folytatták. Ignó Pálra, Gáspár Zoltánra, a nemrég meghalt Major Róbertre, K. Havas

Gézára emlékszem ma is. Ha a Szép Szó az urbanusok gárdája volt, akkor a népiesek is összejöttek valahol. Mégpedig a Central kávéházban az Egyetem utcában. Ha ide tértem be mint kisdíák, találkozhattam a Márciusi Front vezetőivel (akiknek iskolai propagandistája voltam) Korács Imrével, Illyés Gyulával, Sárközi Györggyel többek között. — Voltak persze egy-személyes társaságok hí-vőkkel, ilyen volt az Oktonon az Abbázia kávéház, ahol a polgári radikálisok „utolsó mohikánja” a Horthy-rendszerben. — Zsolt Béla tartotta „főhadiszállását”, mert ez volt a legközelebb az Újság szerkesztőségéhez, ahol dolgozott, vagy a Japán, ahol Nagy Lajos üldögélt, mert neki meg a megélhetést biztosító könyvkereskedéséhez volt ez a legközelebb. Felesége vezette,

amíg az író politikai és irodalmi elvárataival vitaközött, vagy — írt. Mert a kávéházban dolgoztak is, no meg olvastak. A pesti Japánban Nagy Lajos a budai Philadelphia kávéházban pedig. — az A. agútnál, a Horváth-kerttel szemben — a legmagányosabb magányos: Szabó Dezső. Hogy mennyire magányos és önmagába zárkózott volt, arra — í sem jellemzőbb mint ez az epizód. — Az elsodort falu, Szabó nagyregénye, engem éppen úgy magával ragadott, mint korosztályom nagyregését. Ezért kerestem fel, és egyben autogramot kértem. Szabó Dezső végiglapozta könyvemét és aztán az utolsó oldal legvesző csúcskébe írta be a nevét.

— Utánam ne írjon senki más — mondta dölvösen, aztán újra kezirata fölé hajolt, lelezve: vége az audien-cióának.

M. I.

A József Attila Könyvtár képzőművészeti tára

A József Attila Könyvtár képzőművészeti tára 1979-ben nyílt meg. Állományában megtalálhatók a könyvtár fennállása óta megjelent magyar és idegen nyelvű képzőművészeti szakkönyvek, és az 1972 előtti jelentősebb kiadványok.

Több, mint 6000 könyv szabadpolcon várja az olvasót. Gyűjtjük a magyar és egyes külföldi művészeti folyóiratokat. Jelenleg 13-féle magyar és 8-féle idegen nyelvű folyóirattal rendelke-zünk. A könyvek mellett 7500 db keretezett képzőművészeti dia áll az érdeklődők ren-

delkezésére. Így egvedileg — diánként feldolgozva — lehetőség van többféle igény gyors kielégítésére.

Diáink túlnyomó része műzeumok anyagát és műelemzési összeállításokat tartalmaz. A gyűjteményben megtalálható néhány irodalmi jellegű feldolgozás is.

A diaállomány nagyobb részét kölcsönözzük. A kölcsönzési idő három hét, külön kölcsönzési díjat nem számítunk fel.

Gyűjtünk még képzőművészeti reprodukciókat is, melyek szintén kölcsönözhetőek. A jelenlegi állomány

1300 db, az egyéni használók-kon kívül a művészeti oktatás szemléltetésére, a képzőművészeti szakkörök és vállalatok, intézmények részére kiállítási cella is ajánljuk őket. A jó minőségű német reprodukciók — melyek között az egyintomi fal-festmények, a középkori miniatúrák éppen úgy megtalálhatók, mint a modern alkotások — maradó élményt nyújtanak. A képzőművészeti szaktárszleg a könyvtárral egy időben — hétfőtől péntekig 11-19 óráig, szombaton 12-17 óráig tart nyitva.

Kincsesbánya

Pataki László, a Lenin Könyvtár Művek Tervező Intézetében főmérnök. Tudom, hogy szeret és szokott olvasni. Az egyik legutóbbi könyv, amit elolvasott, Mezey András Magyar kocka című kötele volt, amelyet mostanában a fővárosiak színpadon is láthatnak. Mennyi ideje jut olvasni?

Hosszasan gondolkodtam, közben tejet kortyol. Már elmúlt délelőtt 10 óra, de még nem jutott ideje reggelizni.

— Naponta 15–20 perc. Úgy értem — a beépített szekrényhez lép, s kitarja —, hogy itt a munkahelyemen. A közúti szállítástól a konverteres acélgártásig sok mindenről tartunk könyvet. Mindig azt veszem elő, amelyik témája éppen aktuális. Na, ez nem valami elmélyült olvasás, inkább „lefényképezése” a dolgoknak. Ha a prospektusokat is beleszámítom, napi fél órát is olvasok.

— Otthon?

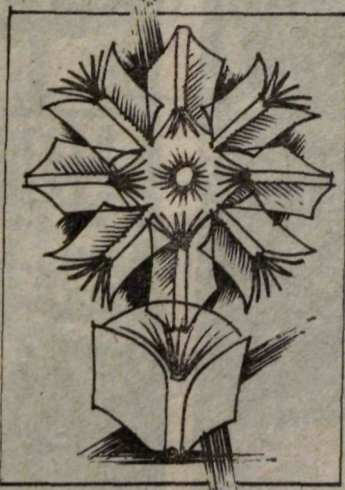
— Otthon elolvasom a napi- és hetilapokat. Aztán soha sem fekszem le olvasás nélkül. Az olvasás megnyugtató, kikapcsol, én mindig azal fejezem be elalvás előtt a napot. És mivel igen vizuális gondolkodású vagyok, néha alig várom, hogy egy regényt folytassak, ismét ott lehessen közöttük. Ezért is nem szeretem a megfilmésített regényeket, én egész másként képzelem el.

— Honnan szerzi be a műszaki könyveket?

— Megveszem. Azt szeretem, ha bármikor hozzáférések. Elég nagy könyvtáram van otthon, műszaki és szépirodalmi. Elég sokat is kölök rá. Már alig férek tőlük, még az előszobában is könyvek vannak.

— A vállalat műszaki könyvtárába mikor jár?

— Tagja vagyok, de inkább a kollégáimat kérem

meg, hogy hozzanak el valamit, pedig már sokszor megfogadtam, hogy havonta legalább egyszer elbújok oda olvasni, de sosem jön össze...

— Olvas-e valamilyen idegen nyelven?

— Német nyelvvizsgára készülök, Német nyelvű újságokat olvasok. Nem fordítónak, vagy tolmácsnak készülök, csak azt szeretném, ha a műszaki információkat közvetlenül tudjam meg.

— Mit olvasott utoljára?

— A Felületbevonó eljárások című könyvet.

— Milyenek a magyar műszaki könyvek?

— Én nagyon jó színvonalúnak tartom őket.

— Eleget olvasnak-e az ön által ismert műszakiak?

— Fogynak az olvasásra jutó idő. Meg a mai műszaki információkat szerezni tévéből, számítógépből, videóból, termék- és gyártmánybemutatókból, konzultációkon, tanfolyamokon, technológiai ismertetőkön is. Úgy veszem észre, hogy amúgy is

egyre kevesebb idő jut a művelődésre, kultúrára, mert sokat szaladgálunk vélt vagy elvárt életszínvonalunk megtartásáért.

A főmérnök alig múlt 40 éves. Bódi László, az LKM fejlesztési főmérnökség főmunkatársa már 58 éves. Miként vélekedik ő?

— Sokat kell olvasni. Hatékony segítség, ötleteket ad. Kreativitás így is kell, de az olvasás elengedhetetlen követelmény. Eleve nincs annál nagyobb butaság, mint-hogy még egyszer kitalálunk valamit, amit már kitaláltak. Talán nem hangzik nagyképen, ha azt mondom, amelyik mérnöknek nincs olvasnivalója, az nem sokra viszi.

— Amikor beléptem ön-höz, éppen olvasott, mit?

— Kohóéptant. Én egy második folyamatos öntőmű kérdéseivel foglalkozom. Mennyi energiát takarítunk meg, ha öntések helyett folyamatos öntésű előbugákból indulunk ki. Manapság az energiatakarékosságot dotálja nemcsak a Magyar Nemzeti Bank, hanem a Világbank is.

— Idegen nyelven olvas?

— Igen, németül. Angolul, oroszul vagy németül kell tudni, hogy ne kelljen minden nyelven a fordítást várni. Sajnos, a magyar műszaki fordítás egyik hibája, hogy cikkeket fordít, pedig a kiforrottabb, biztosabb dolgok a könyvekben vannak, s alapvető könyveket nem fordítanak le. Ezért is kell tudni valamilyen világnyelvet. A jó mérnök sem tud mindent, de azt tudnia kell, hogy hol nézhet utána. A műszaki könyvekkel rendelkező kincsesbánya áll rendelkezésre az érdeklődők számára, ahhoz, hogy ne kelljen lenniük, olvasni kell.

(nyitray)

A könyvhétre nem jelent meg

Juhász Ferenc: Holdvilágűr

Földistenanya fogamzottságszervezési Juhász Ferenc legújabb, másfél kiló súlyú szövegű műve, amelynek megzenésített változatát gyermekműsoraink repertoárjába felvette Halász Judit.

*

Moldova György: Egészségére!

Moldova megint belefáradt! Új könyvében az egészségügyet, az orvostársadalmat boncolgatja, és ahogy azt már tőle megszoktuk, belülről. Fél éven át ápolónőként dolgozott egy kórházban, és már éppen főnővérnek akarták kinevezni, amikor leleplezte magát.

*

Berkesi András: Kémcsőposta

Berkesi 426. könyve éppen 426 millió példányban jelent meg ma reggel, de tegnap már nem lehetett kapni. Hogy miről szól? Az életéről, mindennapjainkról. Egy nyugati kémbanda és a hazai elhárítás adázcsatáját írja le. A tét: sikerül-e a külföldnek megszerezni, illetve a mieinknek megőrizni az új, nagyhatású bajuszkenőcs gyártási titkát.

*

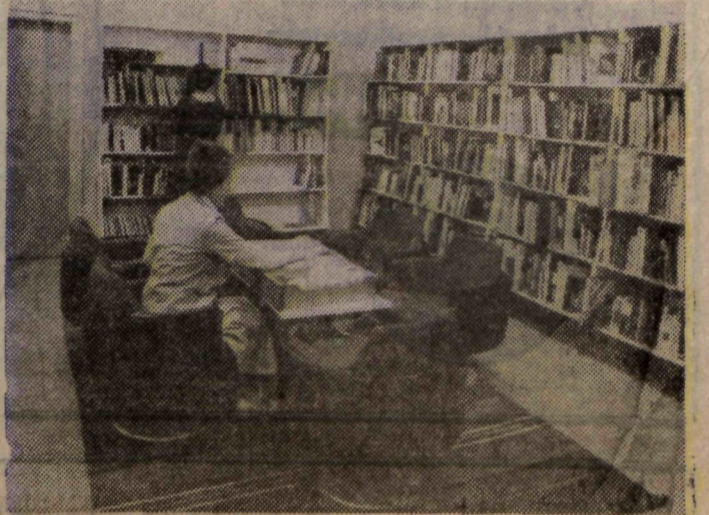
Nemeskürty István: A mozi én vagyok

Nemeskürty István, aki Mohácsnál jött be, történelmi megvilágításban mutatja be saját szerepét a film megszületésében, fejlődésében. Könyvéből megtudhatni, hogy ő volt a Lumière-fivérek, Charlie Chaplin, Greta Garbo, Fellini, Bergmann, Horváth Adam, A Széchenyi-forgatókönyvének egyes fejezeteit — a hitelesség miatt — Döblingben írta.

Sz. G.

A könyvsátraknál mindig nagy az érdeklődés

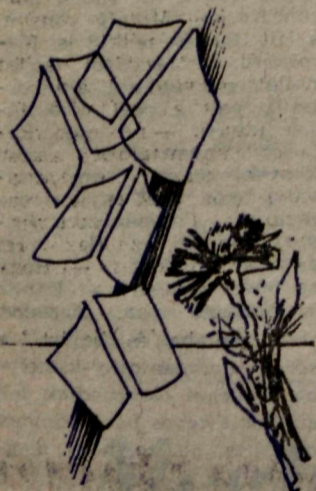

A József Attila Könyvtár képzőművészeti fára (részlet)

Fotó: Kerényi

Tartalmas együttműködés

Az iskolai könyvtárakról

Sokakat érintő-érdeklő kérdést teszünk fel, amikor arra keressük a választ, milyen Miskolc város tanulóifjúságának könyvtári ellátása? A tanulói létszámok nagysága csak aláhúzza a kérdés fontosságát. A város 45 általános iskolájában több mint 25 000 gyerek tanul. A középfokú oktatási intézmények, az 5 gimnázium, 10 szakközépiskola, 7 szakmunkásképző intézet tanulói is több mint 20 000-en vannak. A sok tízezer gyerek oktatásával, nevelésével közel 5000 pedagógus, tanító, általános és középiskolai tanárok, kollégiumi nevelők foglalkoznak. Sem az előbbieket, sem az utóbbiak munkáját nem lehet a könyvek, könyvtárak nélkül elképzelni.

A szűken értelmezett iskolai munka és a hozzá kapcsolódó „tanórán kívüli” tevékenységek legfőbb segítőtje ma is, a tömegkommunikációs eszközök, technikai ismerethordozók elterjedésével is csak az olvasás ma-

radt. Ezért nem közömbös, hogy a tanulók hogyan tudnak bánni az ismeretek — de bátran mondhatjuk —, az igényes, hasznos szórakozás e fontos forrásával.

A gyerekek egy része a családi nevelés hatására jó barátjának tekinti a könyvet. De sokan vannak olyanok is, akikben a mindennapos könyvhasználat igényét az általános iskola ébresztgeti, és a középiskola igyekszik kiteljesíteni. Ezért óriási felelősség, hogy a szépirodalmi és ismeretterjesztő művek, lexikonok, szótárak, folyóiratok a megfelelő helyen, a szükséges időben szakavatott könyvtáros segítséggel rendelkezésre álljanak.

Állományfejlesztés

A működés egyik alapvető feltétele a könyvtár elhelyezése, megfelelő befogadó-képessége. Nos, van jó néhány olyan iskolai könyvtár, amelyeket a legjobb akarat-tal sem nevezhetünk tágasnak. Elsősorban a régi iskolaelhelyezékek van szó, amelyek eredendően jóval ki-

sebb tanulói létszámokra tervezték. Mégis öröndetes, hogy az iskolai könyvtárak többsége nagyobb alapterületű az előírt minimumnál, és szép számmal vannak olyanok is, amelyek a korszerű könyvtárháználathoz, helybenolvasáshoz, csoportos foglalkozásokhoz megfelelő lehetőségeket kínálnak. Imponálóak az összesített állományadatok.

A 45 általános iskolában összesen 333 ezer kötetnyi könyv és folyóirat közül választhatnak olvasnivalót a gyerekek, míg a középiskolákban mintegy 350 000 kötet várja őket. Ez évente hozzávetőlegesen 7–800 ezer forintot jelent az általános iskolák költségvetésében, a középiskolák pedig 6–700 ezret költenek könyvtáraik állományának fejlesztésére.

Vajon hogyan hasznosul mindez a gyakorlatban? A statisztika szerint az általános iskolások 78,5 százaléka tagja az iskolai könyvtárnak, s kisebb-nagyobb mértékben használója is. Bár meg kell jegyeznünk, hogy a beiratkozás ténye nem egyenlő az aktív könyvtárháználattal! A középiskolákban az elmúlt évben 14 000-an kölcsönöztek könyvet, összesen

92 000 kötetet. Persze, az adatok nem tükrözik teljes-séggel a valóságot, hiszen — szerencsére — sokan vannak, akik valamelyik köz-művelődési könyvtár rendszeres olvasói. Sajnos olyanok is akadnak, akik semmilyen forrásból nem igénylik az olvasnivalót. A középiskolások — kimutatható — 71,75 százalékos könyvtárháználata mégis biztató jelenség.

A diák és a könyv

Érdekes egy pillantást vetni az iskolai könyvtárak állományának összetételére, a tanulók által leginkább keresett könyvekre. A különböző, egyéb típusú könyvtárakhoz hasonlóan — az érdeklődés alapján — itt is erőteljesen növekedett az ismeretterjesztő és szakirodalmi aránya, ami önmagában öröndetes lenne, ha nem árnyékolná be a szépirodalom iránti csökkenő érdeklődés. A legfrissebb ismeretek hordozói, a folyóiratok ugyancsak rendelkezésre állnak az alsó- és középfokú oktatási intézmények könyv-

tárában egyaránt. A folyóiratok tetemes növekedése ellenére is számukat a középiskolákban jónak, néhány helyen kiemelkedően jónak, az általános iskolákban már szerényebbnek értékelhetjük.

Külön figyelmet érdemel a különböző középiskola-típusok tanulóiak viszonya a könyvhöz. Miskolcon a középiskolások közül a legkevesebb gyerek gimnáziumba jár (4000 fő). A gimnáziumi iskolai könyvtárak állománya kb. 100 000 kötet, egy gyerekre 25–25 könyv jut, ez az összes középiskola-típus közül a legtöbb.

Dicséretes a gimnazisták kölcsönzési kedve is. A szakközépiskolák könyvtári mutatói alig maradnak el a gimnázium mögött, sőt a kölcsönzők arányával túl is szárnyalják azt. Itt is célszerű azonban a számok mögé nézni.

Pedagógusok, könyvtárosok véleménye, hogy a gimnáziumi tanulók közül viszonylag kevesebben, de többet, igényesebben olvasnak, míg a szakközépiskolások többen, de kevesebbet. A szakmunkásképző intézetekben a 8000 főt meghaladó tanulói létszámhoz viszonyítva a könyvtári állomány összességében elég szerény. Am valamennyi iskolatípus közül — különösen az utóbbi időben — itt a legnagyobb a fejlesztés üteme. pl. az évente könyvvásárlásra fordított összegeket illetően.

Ezt a helyes művelődéspolitikai törekvést erősítik az olvasóházak is. Így a Városi Művelődési Központ hosszú évek óta színvonalosan megrendezett olvasótáborában a 100-as 101-es és a 114-es szakmunkásképzők

tanulóit nevelik az irodalom szeretetére, a könyvek iránti érdeklődésre.

Adatok és tapasztalatok

Az olvasóvá nevelés feladata az általános iskolában döntően az alapozás. A középiskolában erre építve az olvasási készséget olyan mértékben ki lehet fejleszteni, ami tovább kíséri immár elválaszthatatlanul — a gyerekeket, akár befejezték, a szervezett oktatásban való részvételüket, akár tovább folytatják tanulmányukat. Bár a felnőttkori továbbképzések, pályamódosítások korszakában a tanulás befejezéséről aligha beszélhetünk!

Miskolc város oktatási intézményeiben a könyvtári ellátás színvonalát az itt-ott meglévő gondok ellenére is jónak kell értékelnünk. Az adatok, és a tapasztalati tények alapján egyaránt elmondható: eredményesen szolgálják az oktató-nevelő munkát, a tanulást, a kapcsolódást. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy az iskolai könyvtári lehetőségeket kiegészítik a közművelődési könyvtárak, a városi és a megyei könyvtár, valamint a szakközépiskolai könyvtár is.

Közös munkáikból sok értékes, az iskolai munkát gazdagító együttműködési forma született. A lehetőségek megerősítésével tehát az iskolákban is állunk a közhöz csak az: vajon arra is meg tudjuk-e tanítani a fiatalokat, hogy becsülik meg, és éljenek is a lehetőségekkel?

Dr. Környey Lászlóné

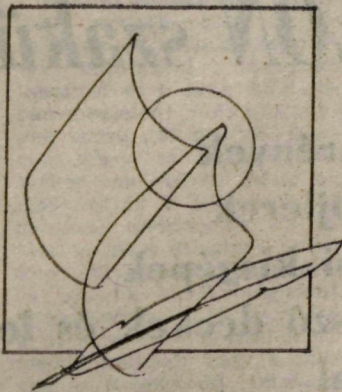

A Miskolci Egyetemi Könyvtár jelene és jövője

EURÓPA EGYIK legszebb könyvtára az Egyetemváros területén létesített intézmény. Fenntartása és szakzerű működése évente 25-28 millió Ft költséggel jár. Az a nagy kérdés, hogy ez a szép és drága intézmény milyen hatókörben és milyen hatáskörrel felel meg a „tudományos műhely” kritériumának és visszafogottabban a művelődési feladatoknak.

A könyvtár első osztályba sorolt „A” kategóriába tartozó országos feladatköri tudományos szakkönyvtár. A hármas jelzővel kifejezett minősítés hasonló értékű funkciórendszer takar, amely a következő: elsőrendűen egyetemi könyvtár az egyetemi oktatás, kutatás, nevelés és művelődés szolgálatában; emellett Észak-Magyarország vonatkozásában regionális műszaki szakkönyvtár és a bányászati és kohászati tudományok területén országos hatókörű intézmény. Hogy a reá szabott feladatoknak mennyiben tud eleget tenni, arra a választ az 1984. évi munkavégzés jellegzetes adataival próbálom értékelni.

A könyvtár állománya 1984-ben meghaladta a félmillió kötetet. Az elmúlt évben sikerült beszerezni 17 723 kötet új könyvet; 2198 féle folyóiratot és egyéb dokumentumokat 14 millió 592 ezer Ft értékben. Megjegyzésre érdemes, hogy 343 olyan folyóirat van itt, amely csak ebben az egy példányban olvasható az országban. A beszerzéseknél igen fontos, hogy 53 ország 339 tudományos intézményével áll cserekapcsolatban a könyvtár. Nagy figyelmet fordítottunk olyan új szakterületek gondozására, mint a számítástechnika és a mikroelektronika. Csak ezen a két területen 1869 új könyv érkezett. — A 3854 beiratkozott olvasó közelítően 70 ezer alkalommal kereste fel a könyvtárat. Más vállalatok, intézmények 756 mérnöke, műszaki szakembere látogatja rendszeresen az olvasótermet. Más könyvtáraktól 3786 könyvtárközi kérés érkezett, melyekre 80-82 százalékban sikerült szolgáltatással válaszolni. Az egyetemen belül, és külső olvasók számára közel 400 ezer oldalnyi másolatot készített a fotórezsleg. A nemzetközi tudományos adattárakból kb. 140 alkalommal kerestek ki

szakirodalmat a könyvtár dolgozóinak a legmodernebb technika felhasználásával.

Említésre való még, hogy a könyvtár önmaga is jelentős kutatómunkát folytat tudománytörténeti, egyetem-történeti és modern könyvtártudományi témakörökben. Az eredményességet 20-nál több publikáció igazolja.

Az országnatárolkon túl is híres Selmeci Műemlék-könyvtárat egyetlen év alatt 179 csoport látogatta meg, hallgatói végig történetét, és gyönyörködött a könyvtárkasságokban.

A KÖNYVTÁR JÖVŐBÉNI tennivalóiról is szóljunk néhány mondat erejéig, hangsúlyozva azt az alapalást, hogy a kitekintő látószög kizárólagosan a realitások talajáról nyitható ki, megalapozatlan tervek és ígéretések nem jöhetnek szóba. A feladatok lényege abban fejezhető ki, hogy szélesíteni és intenzifikálni kell a könyvtár szolgáltatásait. A napi gyakorlat szempontjából ez azt jelenti, hogy technikailag modernizálni, lényegesen gyorsabbá kell tenni a tudományos ismeretekhez való hozzáférést mind az egyetemi kutatás, mind pedig a vállalati fejlesztés számára.

Ahhoz, hogy a könyvtár mai szolgáltatóképességét meg tudja őrizni, és egyidejűleg korszerűbb módszerekre térjen át, természetesen fejlesztésre van szükség. A fejlesztést késedelem nélkül több irányban kell kibontakoztatni. — Az első probléma az, hogy a könyvtári teljesítmény alapját képező szakirodalom beszerzését egyre nehezebb megoldani pénzügyi és egyéb okok miatt. A helytállásra van remény. Ehhez azonban több

tényezőt szerencsés találkozással kell készítenünk: pl. a regionális vállalatok széles körű anyagi támogatását kell elnyernünk a könyvtári beszerzések finanszírozásához; a külkereskedelemtől meg kell kapnunk a szükséges valutafedezetet (erre eddig sem volt panasz); és tovább kell bővíteni a könyvtár nemzetközi kapcsolatait az új ismeretek jobb, gyorsabb hozzáférhetősége érdekében.

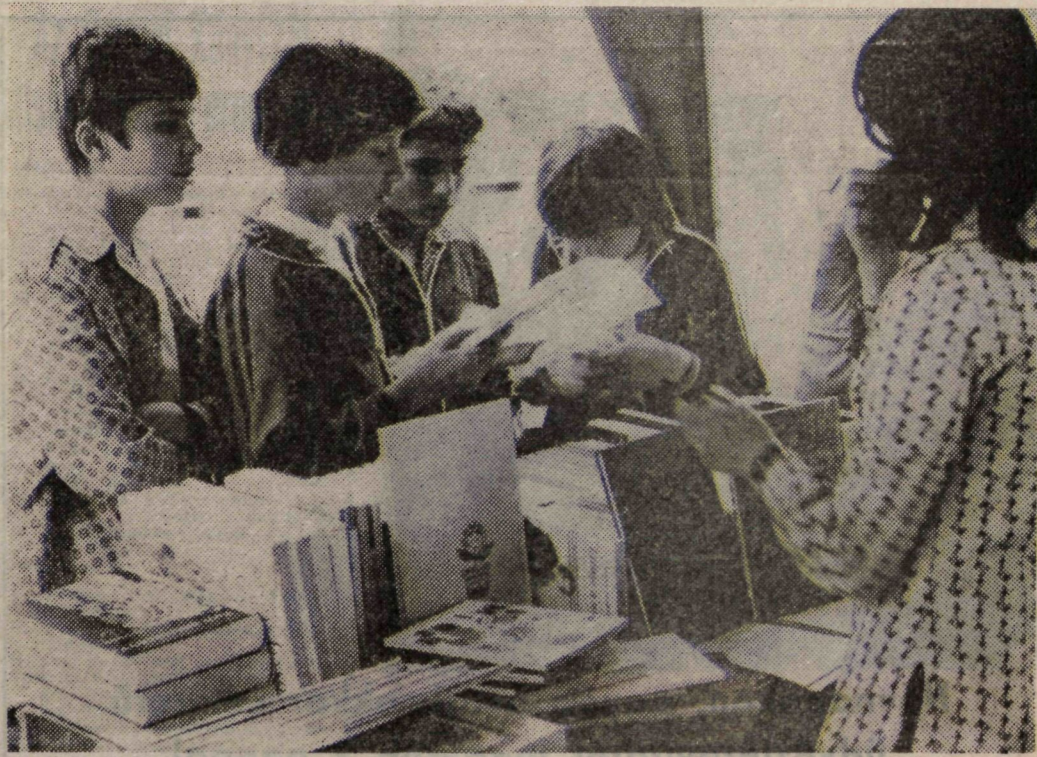
— A második feladat az információszolgálat technikai, műszaki feltételeinek gyökeres megváltoztatása. E tekintetben három technikai rendszerben kell gondolkodni. Számítógép adatvéglomás szükséges ahhoz, hogy a külföldi tudományos adattárakhoz azonnali bemene-

telt tudjunk elérni. Ezzel a módszerrel — köztudottan — percekben belül meg lehet tudni, hogy egy konkrét tudományos problémakörre van-e irodalom, s ha igen, annak adatait is meg lehet jeleníteni, ki lehet nyomtatni. Ezzel az eszközrendszerrel az egyetemi könyvtár — várhatóan — még ebben az évben fel lesz szerelve. A második technikai szükséglet a telefax gép, amely az eredeti tudományos irodalmi anyagokat távmásolással több ezer km távolságra is át tudja közvetíteni fotómásolatok formájában, pl. egy szabadalmat, kutatási jelentést, vagy folyóiratcikket. — Ennél is, a számítástechnikai szolgáltatásnál is a fő akadály a postai adatátviteli hálózat elégtelen volta.

— A harmadik problémakör a könyvtár másolókapacitásának szintetizálása és az újabb technikai eljárások meghonosítása képezi. Ennek az a rendeltetése, hogy a könyvtár saját, igen gazdag szakirodalmi anyagait az igénybe vevők számára gyorsan közvetítse. Ehhez a mai adottságok tűrhetők, a további kilátások nem rosszak.

E LAP KÉZBEVEVŐIT szeretném meggyőzni arról, hogy az egyetemi könyvtár a közeljövőben fokozott erővel igyekszik előbbre jutni a korszerűsítésben. Ez a cél természetesen a kutatók, az érdekes olvasók érdekeit hivatott szolgálni.

Dr. Zsidai József,
a Nehézipari Műszaki
Egyetem
Központi Könyvtárának
főigazgatója

Vásárlási gondok a fiatalok körében

Aki éjjel a Ligetben is olvasott

Németh Andorról, a húszas-harmincas évek finomgölgű esztétájáról, aki emigrációból hazatérve, az ötvenes években úrra irodalmi lapot szerkesztett idehaza — ma már keveset beszélünk. — Kár. — Németh megszállottja volt az olvasásnak. A kávéházban is olvasott és hazamenet még a Ligetben is leült egy-egy padra folytatni kalandját a betűvel. Itt, a kies Városligetben történt vele az alábbi eset.

A kávéházat már bezárták éjjel, amikor Németh egy nehéz, hosszú című, filozófiai könyvet még nem fejezett be, pedig írni akart róla. Kiválasztott hát hazamenet a Ligetben egy padot, amely mellett lámpa égett, letelepedett olvasni. Nagyon szórakozott ember volt, és ha belefeledkezett egy könyvbe, azt se tudta, hol van. Ez történt vele most is, így érte az a veregetés a vállán, ami felriasztotta olvasásából. Egy rendőr állt előtte, aki kíváncsi lett rá: ki az, aki éjjel itt ül a Ligetben, nem otthon alszik? Talán valami csavargó? Ámbár nem úgy hatott. Mindegy, igazoltni kell. Németh zavartan keresett a felszólításra a zsebében igazolványt. Természetesen nem volt nála. A rendőr meglátta, hogy ez a „slemil” nem lehet gyanús alak, hiszen, a könyvre mutatott, amelyben egy névjegy volt, hol tart olvasója.

— Adda ide a névjegyét, az is jó lesz — mondta bátorítón.

Németh Andor a névjegyhez nyúlt, de mielőtt odaadta, rápillantott és szomorúan visszatette a könyvbe.

— Kérem, ez nem jó. Nem az én névjegyem — mondta.

— Na, olvasson tovább, maga szerencsétlen — mondta dühösen a rendőr, aki most már látta: kivel van dolga.

GERÓ JÁNOS
TANKOK ÉS KIRÁLYOK

„Sokak számára mélyen bevéődött emlék, másoknak távoli történelem a szovjet felszabadító csapatok megjelenése hazánkban. Az író három kisregényében ezt az időszakot eleveníti fel, a háború utolsó napjait, az új rend kialakításának és megszilárdításának történetét. A felszabadult magyar falvakba új élet költözött, sok helyütt, ahogyan a BORISZ című kisregény is ábrázolja, a szovjet parancsnokság vezetésével, másutt a zavarosban halászó helyi hatalmasságok kezdeményezték a „rend” kialakítását, amint arról a szatirikus-humoros Kicsi Biri királysága tudósítja az olvasót.

A háborús veszteségek, az átelt szörnyűségek a gyerekeket hirtelen felnőttek tették, a Megtizedelt osztály érettségi nélkül is éretté vált a háború végére.

A hazánk felszabadulásának emléket állító kisregényeket Károlyi András rajzai kísérik.”

Meghalt a regény

— Meghalt a regény — közli velem beszélgetésünk bevezetéseként Próza Géza, a mai magyar irodalom egyetemes egénisége.

— Mire alapozza ezt? — tesszem fel neki a neki szánt kérdést.

— Tegezz nyugodtan, fiám! — batorít a Mester.

— Mire alapozod ezt Géza bátyám? — ismétlem meg.

— Ne haragudj, hol is tartottunk? — ráncolja homlokát.

— A regény... —

— Igen, igen... Milyen regény?

— Ami meghalt.

— Halottakról vagy jót vagy semmit. Ahogy ezt szegény jó Fül Kálmán költő sirjánál tartott gyászbeszédemben megfogalmaztam.

— Meghalt a regény. Azt mondtad, Géza bátyám.

— Ha azt mondtam, biztosan úgy van.

— Miért halt meg?

— Miért nem ezt kérdezed? Mert vége. Kimúlt. Kampec. Csak tényirodalom van. Mi kell a mai prózához? Tény, tény, tény. Több tény! És lón; szocio, doku, memo. Az embereket nem az érdekli, hogy Jancsi és Juliska szeretik-e egymást, hanem hogy mennyit keresnek, mit csináltak az ötvenes években, hányas a vércsoportjuk, miért nem érzik jól magukat a bőrükben.

— És ez nem fér bele egy regénybe?

— Ne vedd kioktatásnak kedves fiam, de nem. Vagy ha igen, akkor az túró, lektúr, limonádé. Ma már más-képpen kell írni, mint tegnap.

— Ha jól tudom, legutóbbi könyved 1961-ben jelent meg. Most 1985-öt írunk.

(Szabados)

Egész évben

fogyassza az

EGERVIN®

EGER-MÁTRAVIDÉKI
BORGAZDASÁGI KOMBINÁT

termékeit

Névnapokon, egyéb alkalmakkor célszerű
üdvözlőtáviratot legalább 2 nappal
előbb feladni!

A feladáskor kérjük közölni mely napon
kéri a táviratot kézbesíteni.

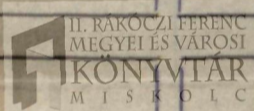
Jelzése: H

E táviratok szódíja kedvezményes

A Borsodi Iparcikk Kereskedelmi Vállalat új helyen üzemelő TV-SZALON szaküzletében

hűtőszekrények
villanybojlerek
háztartási kisgépek
lemezjátszó deckek és lemezjátszók
hangfallal
kazetták, magnószalagok
antenna-forgató berendezések (4920 Ft)
és még sok más árucikk várja
Kedves vásárlóit a
miskolci Pátria üzletház I. emeletén

Zöldség-gyümölcsöt
a Heves Megyei ZÖLDÉRT boltjaiból
Egerben és Gyöngyösön üzemelő
alkalmi árusoktól!

HÁZÉPÍTŐK!

20 millió Ft-os árukészlettel várjuk
az ÉPTEK — ZÖLDÉRT
házépítők boltjába!

Keresse fel Ételbárunkat
a Dobó téren!

Olcsó, kitűnő ételek, gyors kiszolgálás!

NE SAJNÁLJON

tovább sétálni
néhány méterrel!

A Miskolci Élelmiszer
-kiskereskedelmi
Vállalat ABC-áruházai
a város minden pontján
megtalálhatók

Könyvminiatúrák és gyűjtőik

A miniatürkönny gyűjtése évtizedeken át, mint különlegesség, csak egyénileg, csak kevesek számára volt lehetséges. A gyűjtőklubok létrejötte az 1960-as évek második felére tehető. Ezzel összefüggésben a 60-as évek után megjelent miniatürkönnyek száma ugrászerűen emelkedett. Magyarországon 1901 és 1944 között éves átlagban 2 db, 1945—65 között 3 db miniatürkönny került kiadásra, 1966—70 között 24, 1971—75 között 81 és 1976—80 között 95 minikönyv jelent meg.

Manapság egyre nő az érdeklődés a könyvek liliputjai iránt, egyre többen hódolnak ennek az igényes, szép szórakozásnak. A gyűjtők egy része klubokba tömörült. Hazánkban jelenleg mintegy 18—20 miniatürkönny gyűjtő klub működik, megközelítően 2500—3000 taggal. Megítélésem szerint ennél lényegesen többen vannak olyanok, akik egyénileg gyűjtik a minikönyveket.

A miskolci minikönyv klub 1984-ben volt tizéves. Ez alkalommal alkalmak a végzett munka összevezésére, a további tervek, tennivalók megvitatására. Klubunk az alapszabályzatban rögzített és elfogadott célkitűzéseknek megfelelően tevékenykedik. A vezetőség évenként közgyűlésen számol be a végzett munkáról, ismerteti az elkövetkező év elképzeléseit, tájékoztatja a tagságot pénzügyi helyzetéről, a bevételek és kiadások alakulásáról. A számvizsgáló bizottság rendszeresen ellenőrzi a klub pénzgazdálkodását. — Minden hónap második keddjén — klubnapot tartunk.

Ezek jó tájékoztatási és tájékozódási alkalmak a megjelent új könyvecskékről, vitaléhséget biztosítanak saját kiadványaikról és lehetőséget adnak az egymás közötti cserék lebonyolítására, cserekapcsolatok teremtésére.

Mindezekhez 1983 óta megfelelő, új „otthonnal” rendelkezünk. Megváltozott a klub neve is. (Miskolci Miniatürkönny Gyűjtők Klubja, Miskolc, Korvin Ottó u. 9. szám.)

Tíz év alatt a taglétszám megkétszereződött, jelenleg 49 fő.

A klub eredményes működését mutatja, hogy az elmúlt tíz év alatt a tagok által társadalmi munkában készített és a klub kiadásában megjelent miniatürkönnyek száma 102 db, 1985 március végén ez a szám már 110-re emelkedett. Tehát az első két év 2, illetve 3 darabjával szemben a tíz év alatt — éves átlagban — több mint 10 db könyvminiatúrát adtunk ki. A megjelent könyvecskék — 11 sporttárgyút kivéve — Borsod-A.-Z. megye múltját, vagy a megyéhez kapcsolódó témákat dolgoznak fel. Egyébként a minikönyvek közel 50 százaléka történelmi, helytörténeti, vagy ipartörténeti kiadvány.

A klub tizéves munkájának elismeréseként fogható fel, hogy Moszkvából, Kijevből, Drezdából, Lipcséből, Washingtonból könyvtárak, könyvgyűjtő közösségek kerestek meg levélben bennünket, érdeklődtek kiadványaink iránt. Meghívást kaptunk a naivkiadók nemzetközi kiállítására, Lipcsében és a Pécsi Galériában rendezett, A helyi könyvkiadás Magyarországon című kiállításra, ahol a nem hivatásos kiadók gondozásában megjelent könyveket mutatták be.

Ha már az elismerésről esett szó, ide tartozik az is, hogy az elmúlt tíz év alatt a klub tagjai közül öten kapták meg a Szocialista Kultúráért kitüntetést.

Az évtizedes hagyományt folytatva a klub feladatainak azt tekintjük, hogy szervezetségét, működésének

klubjellegét tovább erősítjük, tevékenységét tartalmasabbá tesszük. Erősítjük a cserekapcsolatokat egyrészt a klubon belül a tagok között, másrészt más hazai klubokkal. Igyekszünk fejleszteni a klubnapok látogatottságát.

Fontos célkitűzésünk, hogy száznál több miniatúránkat kiállításokon a közönségnek bemutassuk, népszerűsítsük.

Miskolc város felszabadulásának 40. és a klub megalakulásának 10. évfordulója alkalmából a Corvin Ottó utcai terület pártalapszervezet nagyertermében a klub kiadványaiból kiállítást rendeztünk. A kiállítást jubileumi közgyűléssel egybekötve, 1984. augusztus 24-én a klub elnöke nyitotta meg.

A kiállítóvitrinekben a tíz év alatt megjelent saját 135 kiadványunkat mutattuk be. Ezek közül néhány kétféle kötetben, 11 féle könyv pedig mikronagyságban is kiállításra került. Helyet kapott a Borsodi Szénbányák Vállalat Péch Antal Miniatürkönny-gyűjtők Klubjának 32 db miniatürkönnyve is. A kiállítás iránt, mely vidéken az első ilyen bemutatkozás volt, várakozáson felüli érdeklődés nyilvánult meg. Írt róla a helyi sajtó, riportot sugárzott a Miskolci Rádió, és jelen volt a kiállítás megnyitására a Tv Híradja is. Így az érdeklődők a Tv Híradójában értesülhettek a kiállításról.

A nyitvatartás kilenc napja alatt mintegy 500-an tekintették meg a minikönyveket. Sokan a vendégkönyvben is rögzítették véleményüket a látottakról.

Bizunk benne, hogy klubunk tevékenységével hozzájárul e nemes időtöltés népszerűsítéséhez.

Kovács Mihály, H. Rákóczi Ferenc Klubelnök, Miskolc Város Tanácsának elnökhelyettese.

Az Ünnepi Könyvhét Miskolc városi programja

Május 31.

16 órákor a Szabadság téren Az Ünnepi Könyvhétet megnyitja dr. Kun László, az MSZMP B.-A.-Z. megyei Bizottságának titkára.

10 órákor az SZMT-székház kultúrtértermében 25 éves a szakszervezeti könyvtárhálózat B.-A.-Z. megyében című kiállítás megnyitása.

13 órákor az SZMT-székház kultúrtértermében Népszava Fórum Vendég: Fodor László, a Népszava főszerkesztője, Kiss Jenő, a Népszava Kiadó igazgatója.

16 órákor a könyvtárban Fodor László dedikálja „Sorsfordítás” című kötetét.

Június 3.

11 órákor a H. Rákóczi Ferenc Könyvtárban Fodor András író—olvasó találkozója.

14 óra 30 perctől a Pamufonó Vállalat könyvtárban író—olvasó találkozó Kalász Lászlóval.

17 órákor a Szimfonikus Zenekar székházában. Gulyás Mihály „Híd a senki földjén” című könyvének bemutatása.

18 órákor az SZMT-székház Rónai Sándor Művelődési Központ kultúrtértermében író—olvasó találkozó Miskolci Miklóssal.

Június 4.

10 órákor az orvosszálló KISZ-klubjában író—olvasó találkozó Sertőző Simonnal.

17 órákor a H. Rákóczi Ferenc Könyvtárban Papp Lajos író—olvasó találkozója.

Június 5.

15 óra 30 perckor a Diósgyőri Vasas Művelődési Központ Bartók Béla könyvtárában író—olvasó találkozó Veszai Györggyel.

16 óra 30 perckor a BAEV központi kultúrtértermében író—olvasó találkozó Moldova Györggyel.

Június 6.

10 órákor az SZMT-székház VI. emeleti tanácstermében Emlékezés a B.-A.-Z. megyei szakszervezeti könyvtárhálózat 25. évfordulójának tiszteletére.

17 órákor a József Attila Könyvtárban Miskolc város levéltárának kínesei című kiállítás megnyitása.

Megnyitja Gápelné, Tóth László, Miskolc Város Tanácsának elnökhelyettese.

Kettesben a könyvvel

Az irodalmár pincér

Mert ilyen is volt. — Természetesen a művészkávéházban, a Japánban. Az akkori Andrassy úton, a Liszt Ferenc tér sarkán, ott, ahol most egy könyvesbolt van. (Legalább stílszerű a változás: nem kocsmá vagy butik.)

Az öreg pincér, ha jól emlékszem, Weiss bácsi, telefonos is volt néha, és már olyan jól ismerte íróvendégeit (azok is őt), hogy ha valakit telefonhoz hívtak, nem ment oda hozzá, csak az újjával mutatott rá, aztán a fülsze felé: magát keresik. — Senki se haragudott rá, mert ugyanakkor a szegény írónak hitelezett (és melyik nem volt az akkor?) főleg, ha szerette a műveiket.

Weiss bácsi ugyanis olvasta a Nyugatot is, így történt azután, hogy a szegény költők egyik legszegényebbike Somlyó Zoltán egy reggel csak egy kávét kért, mert nem volt több pénze, és hitelbe nem akart inni, úgyis sokkal tartozott.

— Maga ma írt egy szép verset a Nyugatba, komplett reggelit kap az én számlámra — mondta ellentmondást nem tűrő hangon Weiss bácsi.

Néhány hét múlva Somlyónak volt valahogy pénze és komplett reggelit rendelt.

— Maga most rossz verset írt, nem kap csak üres kávét — hozta meg ítéletét Weiss bácsi.

(m)

Heves megyében üdülést, pihenést, sportolási lehetőséget talál campingjeinkben, Egerben, Szilvászáradon és a vadregényes sástói hegyi campingben, valamint az ugyanott található kényelmes fogadóknban.

Ajánlatainkkal állunk az Önök rendelkezésére.

Heves megyei Idegenforgalmi Hivatal

Utazási irodáink:

EGERTOURIST

Eger, Bajcsy-Zs. u. 9.

Telefon: 36/11-724

36/13-249

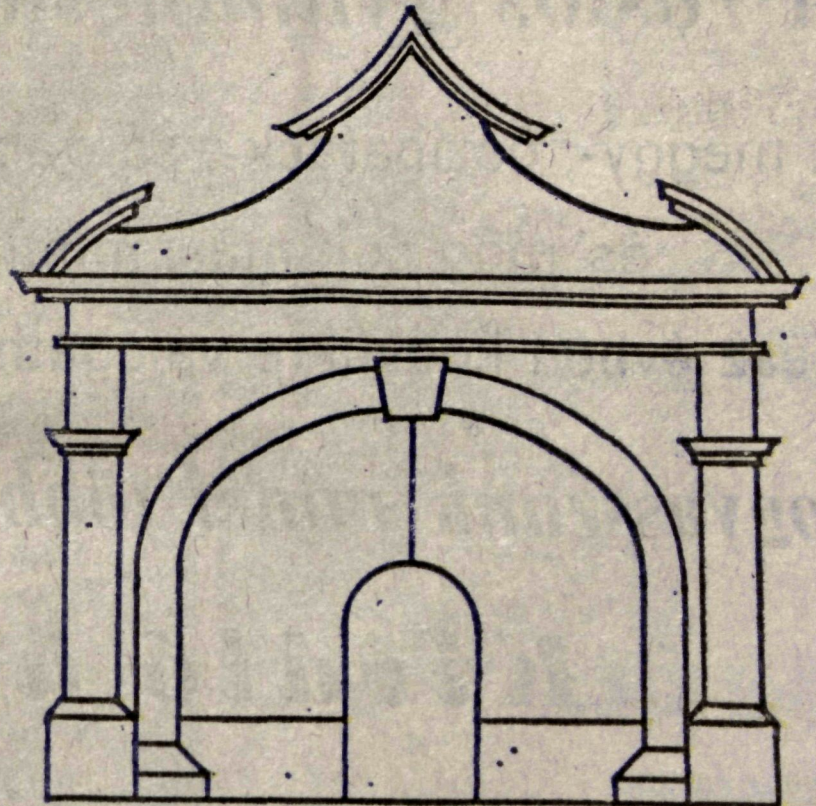
Telex: 63-378

MÁTRATOURIST

Gyöngyös, Szabadság tér 2.

Telefon: 37/11-565

Telex: 25-285

EGERTOURIST

Tisztelt Olvasók és Kedves Vásárlók

Értesítjük Önöket, hogy mintaboltunk a vásárlói igények jobb kielégítése érdekében szolgáltatásait bővítette.

MINTABOLTUNK forgalmazza gyárunk minden termékét.

Ülő-, fekvőgarnitúrák, bőr- és stíl szalongarnitúrák, szekrénysor, kiegészítő kishűtőorok

(asztalok, virágállványok, komódok)

Továbbá forgalmazunk:

NSZK, jugoszláv, olasz importbútorokat

Kerámiát, lakásvilágítási berendezést és ólomkristályt.

SZOLGÁLTATÁSUNK.

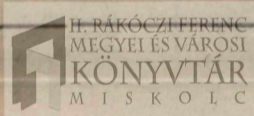
fuvarszervezés, 10 000 Ft feletti vásárlás esetén Budapest
és Eger területén ingyenes házhoz szállítás.

FIZETÉS: OTP és készpénzes.

Boltunk címe: AGRIA BÚTORGYÁR, EGER, Kistályai u. 8.

Nyitvatartási idő:

hétfő	9-17-ig
keddtől csütörtökig	9-16-ig
pénteken	9-15-ig

Kedves Fiatalok! Kedves Felnőttek!

A rostos gyümölcslé = folyékony gyümölcs!

... meggy-, őszibarack-, sárgabarack-, körte-, alma-, paradicsomital
és még sok más, mintha friss gyümölcsök lennének!

Egész évben kedvükre válogathatnak közöttük a boltok árugordoláin.

Fogyasszunk minél többet..., de csak hűtve érdemes!

Kiváló üdítő italok!

Egészségükre!

A Heves Megyei „FULL” autójavító hálózat a lakosság és közületek szolgálatában

Hibaelhárítás — gépkocsimosás — zsírzás

Három nap alatt

Zárttechnológiás műszaki vizsgáztatás

Rövid átfutási határidővel

kis,- közép,- és nagyjavítás

DINITROL

Alváz- és üregvédelem 4 év garanciával

Haszongépjármű javítás, vizsgáztatás

Prága V3S, IFA, Nysa, Zsuk, Uaz

Szervizeink:

Eger, Faiskola út 5.

Telefon: 36/10-344, 13-203. Telex: 63247

Lőrinci, Turbinaház. Telefon: 233.

Heves, Engels út 1. Telefon: 50.

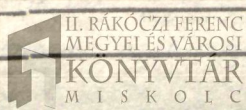
Kápolna, Szabadság u. 22. Telefon: 105.

Verpelét, Dózsa Gy. 3. Telefon: 40.

AUTÓSBOLT Kápolnán.

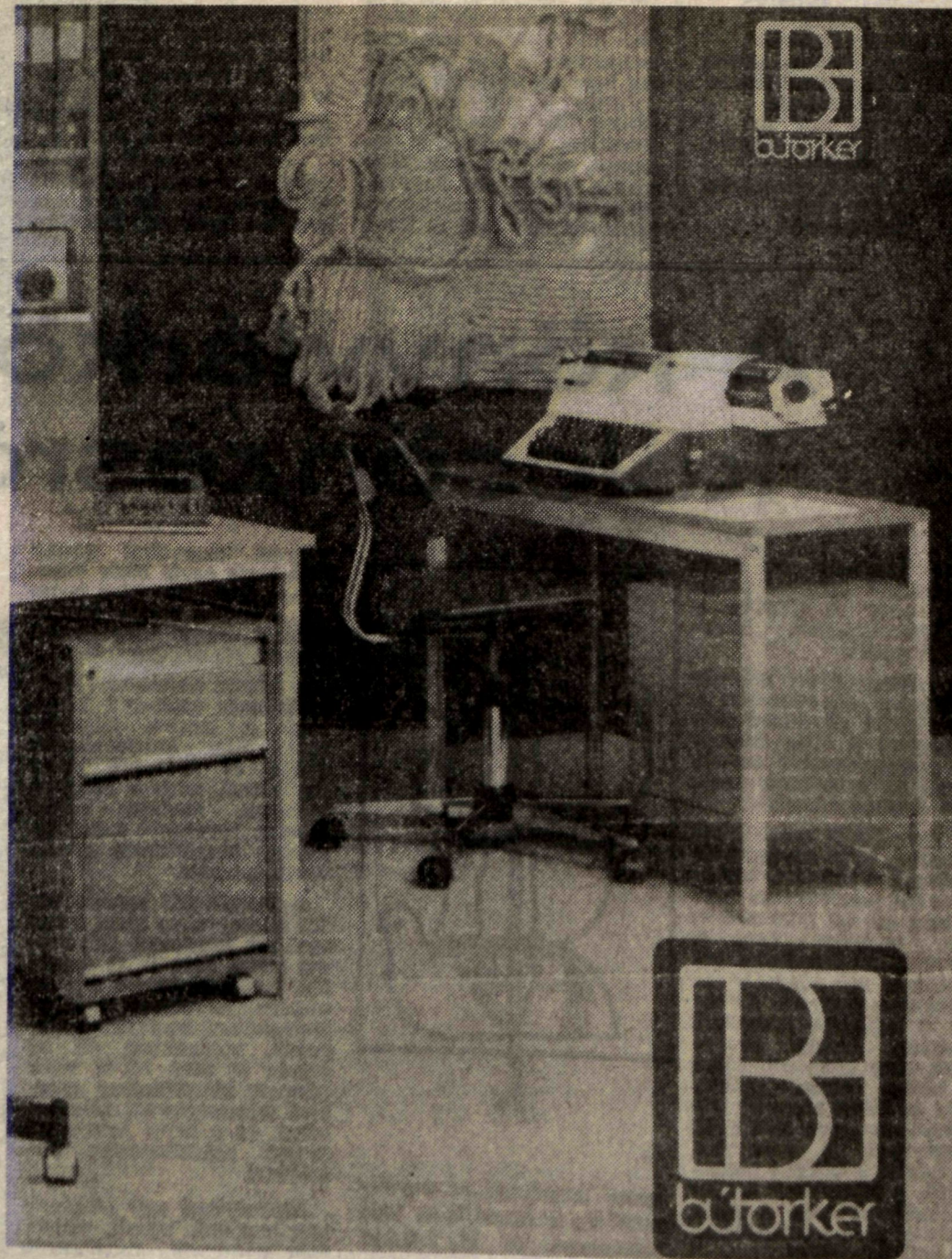
Heves Megyei Finommechanikai Vállalat

Autószerviz Leányvállalata
3300 Eger, Faiskola út 5.

Egyre szélesebb körben terjed a felismerés, hogy az irodai munkahelyek célszerű és kulturált berendezése kedvező hatással van az ott dolgozók hangulatára, munkaintenzitására. Ezen felismerés alapján az irodák, a tárgyalók, a fogadótermek berendezésére egyre több figyelmet fordítanak. Igényesebben rendezik be az új irodaépületeket, az elhasználódott irodai berendezéseket korszerű, modern bútorokkal cserélik fel.

Az érdeklődőknek tanácsadással és részletes ajánlatokkal is segítséget nyújt a Bútorkereskedelmi Vállalat Észak-magyarországi Kirendeltsége áruforgalmi osztálya.
Miskolc, Besenyői u. 14.
Telefon: 37-921, 18-087
Telex: 62481

Mini-könyvek

A KÖNYVHET HÍREI

A II. Rákóczi Ferenc Megyei Könyvtár könyvheti tájékoztatója
 Felelős szerkesztő:
PAULOVITS AGOSTON
 A grafika:
FELEDY GYULA,
 Kossuth-díjas, érdemes művész
 Kiadja: a II. Rákóczi Ferenc Megyei Könyvtár
 Felelős kiadó:
DR. KÖRNYEI LÁSZLÓNÉ
 igazgató
 Készült: a Borsodi Nyomdában
 Felelős vezető:
WIRTH LAJOS

Bolt

a „villanyrendőrnél”

A Kazinczy könyvesboltban

Miskolc középpontja ma is a „villanyrendőrnél” nevezett útkeresztesződés. Ennek egyik sarkán, ott, ahol a Kazinczy utca és a Széchenyi út találkozik, található a Kazinczy Könyvesbolt — 1962 óta. Ez Miskolc legismertebb és legnagyobb forgalmú könyvüzlete. Legáltalában azok közül, amelyek közvetlenül az olvasónak adják el a könyvet... egyszóval nem bizományosoknak.

Igy aztán nem csoda, hogy az évek során a bolt nyitvatartása is remekül alkalmazkodott a vevők igényeihez. Hétköznaponként 9—18 óráig, csütörtökön pedig 9—19 óráig tart nyitva, és minden szombaton (!) 9—13 óráig várja a vásárlókat. Nem is hiába, hiszen tavaly például 15,3 millió forint forgalmat bonyolított le, idei terve pedig kerekén 16 millió forint. Persze a milliókkal legfőbbben úgy vagyunk, hogy elveszünk bennük. Azt hiszem, az olvasónak jóval többen mondó adat, hogy naponta ezer-ezerkétszáz könyvvásárló fordul meg a Ka-

zinczy-ban. Tizenkét dolgozó — váltó műszakban — segíti őket.

— Mindenféle könyvet árulnak itt?

— Most már nem — válaszol Bözendorf Ferencné, a boltvezető — az utóbbi időben kevesebb a közgazdasági, jogi és műszaki kiadvány. Nincs rá helyünk, s ugye néhány lépésnyire megvásárolhatja az érdeklődő ezeket a Műszaki és Idegennyelvű Könyvesboltban. Így mi ma ezekből csak a népszerű kiadványokat tartjuk. Szépirodalmi, ifjúsági és ismeretterjesztő árusítunk.

A Kazinczy árusítványai is, de ettől lényegesebb, hogy előjegyzést vesznek fel a már megjelent vagy a várhatóan megjelenő könyvekre.

— Én szeretnék egy bizonyos megjelent könyvet, megmondom itt, aztán be kell szaladgálnom érte?

— Nem. Értesítőt kap a vevő, hogy megérkezett, amit előjegyeztetett. Ez a forma nemcsak konkrét művekre

jó, hanem a gyűjtőket is segíti, hiszen akad például, aki minden szakácskönyvet megvásárol, mert gyűjti, vagy valamennyi Shakespeare-művet, vagy a Magyarország felfedezése sorozat kötetait stb.

A boltvezető azt sem titkolja, hogy sok a gond, hiszen a kiadók egyre pontatlanabban szállítanak és jelentenek meg könyveket. Igaz, hogy a Könyvvilág állítja bizonyosan, hogy a jelzett könyvek valóban meg is jelennek az adott hónapban, de a felszigazott vevő a könyvesboltokkal találkozik, s reklamál...

Mindezek után az ünnepi könyvhét kiadványairól nem is merem érdeklődni Bözendorf Ferencnével, aki azért elmondta, hogy a könyvtéren — a Szabadság téren — három sátrat is állít a Kazinczy. Az egyik helyi kiadványok és írók-költők műveit kínálja majd, mint például Braczkó István Kinek fűtyül a madár? című riportkötete, Csorba Sándor Szemere Bertalan neveltetése és pályakezdése (a Miskolc Városi Könyvtár kiadásában), Gulyás Mihály Hid a senki földjén című regénye, Hajdú Gábor Kánaán, merre vagy? című dokumentumkötete. De lesz ebben a sátorban a Fejezetek Miskolc történetéből, Kalász László Szint vallok a szelekkel című verses kötetéből is. A hírek szerint újságíró kollégánk, Szegedi László Hívna tüzrakó hajnalok című verses könyvből is vásárolhatunk e sátorban.

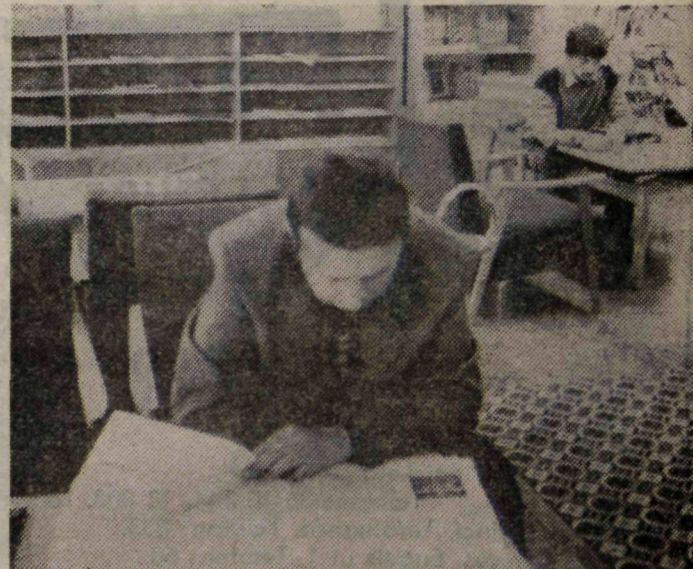
Visszatérve a sarki bolt-hoz, feltétlenül el kell mondani róla, hogy a forgalmához képest immár kicsi. A boltban nincs egy intim sarok, ahol nyugodtan beleolvashat a kötetekbe, bizonyos mértékű érdeklődés már a Kazinczy. Ugyan a miskolciaiak rebesgetik, hogy előbb-utóbb felépül a könyvtárház, ám ez inkább utóbb, mint előbb lesz — ráadásul, bárhová is építik, olyan kitűnő helyet nem lehet találni neki, mint a Kazinczy Könyvesbolt mostani Kazinczy-Széchenyi sarki „háza”.

Ny. P.

A II. Rákóczi Ferenc megyei könyvtárban

Kartonok ezrei segíti a gyors munkát

A hírlapolvasóban

Az információs szolgálat...

Az idegen nyelvi részleg

A fiatalok is szívesen olvasnak Kerényi László felvétele

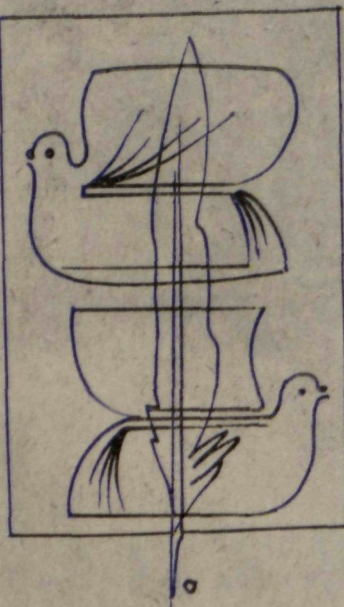
A könyvtárközi kölcsönzésről

Kis túlzással és némi büszkeséggel szoktuk emlegetni, hogy a könyvtár a legdemokratikusabb intézmények egyike.

Az olvasó egyévi jelképes beiratkozási díj ellenében a könyvtárközi együttműködés segítségével a világ bármelyik gyűjteményéből kaphat kölcsön az igényeinek megfelelő dokumentumot.

A szolgáltatás célja elsősorban az, hogy az érdeklődő olvasó a számára legközelebb eső könyvtárban kapja meg azt az információt, amire szüksége van. A könyvtárközi kölcsönzés segít túllépni egy könyvtár állományának határait. Az olvasó a legkisebb könyvtári egységben, községi könyvtárban vagy kölcsönzőhelyen is kérhet olyan művet, amely az illető könyvtár állományában nem található. Amennyiben a dokumentum bárhol a világon hozzáférhető, a könyvtárak közötti kölcsönzés során a kérés helyén az olvasó rendelkezésére kell bocsájtani.

Magyarországon nincs olyan könyvtár, amelynek ne

lenne lehetősége az együttműködés e formájában való részvételre. A II. Rákóczi Ferenc Könyvtár három megye, Borsod, Heves - és

Nógrád könyvtárjai közötti kölcsönzés egyik bázis intézménye. Feladatai közé tartozik a három megye könyvtárjaiból érkező könyvtárközi kérések kielégítése.

A feladat ellátásában rendkívül nagy segítséget jelent, hogy a megyei könyvtár 1978 óta kötelesepédány gyűjtő és közvetítő, amely azt jelenti, hogy a Magyarországon kiadásra kerülő minden említésre méltó kiadvány hozzáférhető az olvasók számára.

A szolgáltatás keretén belül a könyveken kívül a hazánkban megjelenő folyóiratok széles köre is az érdeklődők rendelkezésére áll. Ha mindez az olvasói igények kielégítésére nem volna elegendő, módunkban áll az ország és ezen túl a világ bármely könyvtárában meglévő dokumentumot kölcsönkérni, és a kérés helyén az olvasó rendelkezésére bocsájtani.

Amennyiben egy példányban meglévő, egyedi, védett dokumentumról, folyóiratról van szó, úgy azt a könyvtárak másolatában csekély

anyagi ellenszolgáltatás fejében teszik hozzáférhetővé.

Az információk sokszínűsége és roppant mennyisége miatt nem létezik egyetlen olyan könyvtár sem, amely önmagában, egyedül képes kielégíteni az érdeklődők igényeit. Egy-egy könyvtárban található információk, könyvek, folyóiratok száma véges. Az olvasói igények sokfélesége végtelen. A könyvtáraknak évszázadok óta alapvető feladata, hogy olvasóinak rendelkezésére bocsássa az érdeklődési körének megfelelő dokumentumot.

Amennyiben a keresett dokumentum nincs meg azon a helyen, ahol az olvasó keresi, a könyvtár azt más nagyobb gyűjteménnyel rendelkező könyvtárból kölcsönkérheti azt. A könyvtárak közötti együttműködés egyik fontos láncszeme a könyvtárközi kölcsönzés, amely lehetőség bármely könyvtár beiratkozott olvasója számára a világ bármely könyvtárában őrzött dokumentum használatára.

SZENTESI JÁNOSNÉ